9/13
listopad - november
2013
ročník 83

Rozsévač
Rozsievač

Časopis Bratrské jednoty baptistů
Časopis Bratskej jednoty baptistov

Přišla jedna chudá vdova
a vhodila
do chrámové pokladnice
dvě drobné mince.
Všechno,
z čeho měla být živa.
(Mk 12, 42 – 44)

Zisk
(str. 4)

Téma čísla
Hřivny, koruny, eura

Misia Európskej baptistickej federácie

Niekoľko dní v poslednom septembrovom týždni boli pre nás významnými dňami, lebo sme ako BJB v SR mali príležitosť byť hostiteľmi koncilu Európskej baptistickej federácie (EBF).

A hoci už od vtedy uplynulo niekoľko týždňov, niektoré krásne skutočnosti ešte stále znejú v mojej mysli i v mojom srdci, a tak by som sa s niektorými chcel s vami podeliť. Jedná sa o misijnú prácu v našich jednotách v rámci EBF. Dovoľte mi k tomu niekoľko myšlienok:

1. Stručná štatistika:

- EBF v sebe spája baptistické jednoty zo 40 krajín Európy, Blízkeho východu a piatich jednôt z oblasti Euroázie.
- Počet členov: 785 000
- Počet zborov: 12 445
- Krajiny s najväčším počtom baptistov: Veľká Británia 170 000; Rumunsko 100 000; Ruská Federácia 96 000; Nemecko 90 000.

2. Misia v rámci EBF. Misijná práca v EBF rovnako ako aj v rámci BWA (Svetový zväz baptistov) má niekoľko rozmerov a stojí na niekoľkých pilieroch:

- Evanjelizácia a zakladanie zborov.
- Misijno-sociálna práca s okamžitým zásahom (EBFAid). Ide o okamžitú pomoc v prípade povodne – záplavy, cunami; zemetrasenia; sucho – hlad; vojnové konflikty...
- Sociálna práca so zneužívanými a predávanými deťmi, ženami (Anti traffic network). Túto sociálno-misijnú službu EBF vykonáva skrze organizáciu prvej pomoci, ktorú založili naši bratia v Maďarsku (Hungarian Baptist AID). Keď pred niekoľkými rokmi cunami zasiahlo Japonsko, tak aj naša finančná pomoc bola sprostredkovaná práve touto misijnou sociálnou spoločnosťou.
- Misijná a sociálna práca, zameraná na zápas o ľudské práva v krajinách, kde sú našim bratom a sestrám upierané náboženské i ľudské práva, alebo kde sú ľudia oberaní o základné ľudské práva vo všeobecnosti.

3. Evanjelizácia a zakladanie zborov

V tomto článku by som vám chcel trochu bližšie predstaviť službu evanjelizácie a zakladania zborov.

Táto práca je v rámci EBF koordinovaná misijným výborom skrze takzvané Indigenous Missionary Partnership (IMP). INDIGENOUS: vyjadruje filozofiu misijnej práce v rámci EBF, kde v skutočnosti ide o podporu „domácich" misijných pracovníkov, ktorí poznajú vlastnú kultúru a majú prirodzené vzťahy s ľuďmi, kde zakladajú zbor. Taktiež je to aj otázka financií.

- Úlohou IMP je podporovať misiu, evanjelizáciu a zakladanie zborov v Európe, na Blízkom Východe a v Centrálnej Ázii.
- IMP podporuje vhodných, obdarovaných misijných pracovníkov, ktorí majú srdce pre evanjelizáciu a zakladanie zborov vo vlastnej krajine.
- IMP už pôsobí 10 rokov. V roku 2002 začala so 6 zakladateľmi zborov a doteraz podporila 160 zakladateľov zborov: Baltické krajiny; Bielorusko a Rusko; Kaukaz, Centrálna Európa a Balkán; Blízky východ, centrálna Ázia aj Moldava a Ukraina.
- Systém finančnej podpory predpokladá postupnú podporu domácej Jednoty až k úplnej finančnej zodpovednosti...
- IMP je koordinačným nástrojom misie medzi sponzormi a jednotlivými jednotami v EBF
- Spolupracovníkom IMP v BJB SR je Rada
- Vedúci IMP služby, priamo zodpovedný generálnemu tajomníkovi EBF, je zodpovedný za jednotlivé misijné projekty EBF: koordinuje jednotlivé projekty, navštevuje misijnú prácu na mieste
- Misijní pracovníci sú odporúčaní domácou Radou.
- IMP každoročne prehodnocuje jednotlivé projekty.
- Finančná podpora má nasledovný systém: do 30 mesiacov 100 %; 31–42 mesiacov 75 %; 43-54 mesiacov 50 %; 55–60 mesiacov 25 %.

Misijná evanjelizačná práca a zakladanie zborov v Gruzínsku (Georgia)

Gruzínsko je nádherná krajina, kde žije 5,5 milióna ľudí, obklopená kaukazskými horami a je dôležitou križovatkou medzi Európou a Áziou. Krajina sa rozprestiera medzi Čiernym a Kaspickým morom a hraničí s Tureckom, Ruskom a Arménskom. Súčasťou Gruzínska sú autonómne republiky Adžárie, Abcházsko a Južné Osetsko. Dve posledné menované sa však usilujú o nezávislosť a gruzínska vláda nemá ich územia pod kontrolou. Prvý baptistický zbor bol v tejto krajine založený v roku 1867 nemeckými misionármi.

Už v roku 1991 bolo v Gruzínsku 10 baptistických zborov s celkovým počtom členov 2000. V roku 2005 už bolo 75 baptistických zborov s celkovým počtom 5000 členov. Dnes je počet zborov a členov ešte väčší. Zhromaždenia sú charakterizované kristocentrickosťou a zároveň odrážajú jazyk a tradičnú kultúru tohto národa.

Baptisti pracujú na zvestovaní evanjelia, zakladajú domáce skupinky, pracujú na zakladaní nových cirkevných zborov; taktiež rozvíjajú sociálnu prácu v sociálnom domove Bétel, taktiež pracujú medzi osetskými utečencami.

Pripravil **Darko Kraljik**
Informácie prevzaté
zo správy IMP September 2013

Obsah

Misia Európskej baptistickej federácie /2
(D. Kraljik)
Hřivny, koruny, eura (P. Novosad) /3
Zisk (L. Počai) /4
Co s korunami, eury? (M. Titěra)
Smí křesťané dělat dluhy? (přel. E. Titěrová) /5
Chudej člověk úpí k Bohu /6
Apoštol Pavel měl jedinou vášeň
(A. Silesius)
Vďačnosť za zbor (js) /7
Biblia a mobil
Proč jsme se rozhodly obnovit setkání /8
sester?
O nás nejde! (S. Cekov, Ľ. Kráľová)
Zvěstují evangelium všem národům /10
(A. Kouřimská)
Je možné mať jednotu v rôznorodosti?
(S. Král)
Co Evropa potřebuje? (M. Horáčková) /11
Aktuální téma /12
Račkova chata (V. Pospíšil) /13
Zamyslenie nad žalmami (J. Stupka)
Bratr kazatel Daniel Průša slaví 90 let /14
(J. Marek)
Valéria Šalingová (V. Pospíšil)
Výročí manželů Hruzových /15
55 let ve společné službě Pánu
(J. Maryška)
Rozlúčka s mojou najdrahšou mamenkou
(dcera Ester)
Zasílání příspěvků a témata /16
Finanční kompas
Otvorenie expozície sestier Royových /17
(P. Trúsik)
Ze světa - Irán, Afganistan
Očistné probuzení (D. Wilkerson)
Inzeria - Konferencia BJB v Račkovej /18
Rádio7, Víkend pro manželské páry
Díkuvzdání v novém (V. Dušek) /19
Choď na misiu, alebo niekoho pošli
Nová kniha
Chléb vezdejší - báseň (V. Pospíšil) /20

Časopis
Bratrské jednoty
baptistů v ČR
a Bratskej jednoty
baptistov v SR

Rozsievač

Šéfredaktor: Jan Titěra.
Zástupca šéfredaktora: Stanislav Kráľ.
Technická redaktorka: Marie Horáčková.

Redakčná rada: S. Baláž, M. Kešjarová, M. Horáčková, K. Kvačková, V. Pospíšil, E. Pribulová, E. Titěrová.

Grafická koncepcia časopisu: Anton Vrana.
Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová, M. Horáčková, L. Miklošová a M. Matoušková.

Redakcia a administrácia:
Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava, tel./fax +421 2 43 42 11 45.
E-mail: rozsievac@baptist.sk
Vychádza desaťkrát do roka.
Cena výtlačku 1,35 Euro, predplatné na rok 13,50 Euro + poštovné pre domácich (ČR a SR) jednotlivých odberateľov 6 Euro na rok.
Poštovné pre zahraničie 27 Euro na rok.
Bankové spojenie:
ČR: Česká spořitelna Praha, č. ú. 63112309/0800, var. symbol 911 840.
SR: SLSP Bratislava, číslo účtu 11489120/0900, var. symbol 888.
Platby zo zahraničia:
Názov účtu: Rozsievač - časopis Brat.jed.baptistov Súľovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská republika
číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900
S.W.I.F.T.: GIBASKBX Clearing: SLSP SC
REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT, SVBU
Objednávky:
ČR: BJB, Výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14, 140 00 Praha 4
SR: Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava
Uzávierka obsahu čísla 9/2013: 21. 10. 2013
Výroba: tlačiareň **Weltprint, s. r. o.,** Bratislava
ISSN 02316919 – MK SR 699/92

Hřivny, koruny, eura

Je to zvláštní věc. V Bibli se otevřeně píše o penězích a majetku (je to více než 2.000 veršů) a my se přitom cítíme nesví, když probíhá sbírka a „šustí peníze“. Raději dáme košíček někam za dveře a myslíme si (chybně), jak se nám podařilo aplikovat biblický verš o tom, ať při dávání neví levice, co činí pravice.

Ve Starém Zákoně bylo přitom přinášení obětí vrcholem bohoslužby a uctívání, dokonce čteme i o počtu a druhu obětovaných zvířat (2 Pa 29,26-33). Proč by i v našich shromážděních nemohla být děkovná oběť součástí bohoslužby? Před téměř sto lety navštěvoval shromáždění brněnských baptistů asi desetiletý hoch, jenž žil se svou rodinou v chudobě v azylovém domě. Viděl, jak někdo ve sboru při nedělní sbírce dal do košíku 100 Kč. On tehdy ještě jako neznovuzrozený se modlil: „Pane Ježíši, dej, abych i já mohl dávat 100 Kč do sbírky.“ Za šest let vydělával sto korun za den, za další čtyři roky už sto korun za hodinu. Jen pro představu v té době z jedné stokoruny žila rodina celý týden.

O mnoho let později se ho někdo zeptal: „Proč nemáš v Praze vilu?“ Odpověď zněla: „Protože jsem rozdával.“ Lidé mají často obavy až strach z dávání. Mnozí z nás jsme si tím prošli. Vzpomínám si, jak jsem se jako čerstvý křesťan v Bibli dočetl o dávání peněz a o desátcích. Ač jsem Ježíše miloval a Bibli bral vážně, nemohl jsem pochopit, že tohle by Bůh po mě chtěl. Vždyť když jsem si vzal svůj plat a ceny bytů (jednou jsem chtěl mít svůj vlastní) a započítal do toho případné desátky, tak jsem se zhrozil. To bych v tom případě pak asi do konce života stále bydlel u rodičů. Bůh mi pomohl vybojovat tento zápas a já jsem začal ve víře a nakonec i s radostí dávat Pánu Bohu, co mu patří. Jediná cesta, jak zlomit moc peněz v životě člověka, je naučit ho peníze rozdávat. Dávání a štědrost je často jednou z posledních věcí, ve které někdo potřebuje proměnu – obrácení.

Dávání je milost Boží. Nemusíme být všichni od přirozenosti štědří, ale Bůh nám může dát tuto milost. Otázka dávání a štědrosti ukazuje na naši lásku k Bohu. Způsob, jakým využíváme peníze, ukazuje i na to, jakými jsme správci. Zřejmě každý z nás už někdy slyšel otázku: „Kolik z toho, co máme, patří Bohu?“ a slyšel i odpověď: „Pánu Bohu patří všechno.“ V tom případě otázkou není, kolik procent ze svých příjmů máme dát Bohu, ale kolik procent si máme ponechat. Když někdo podniká a vydělává 10 000 Kč za měsíc, dává Bohu 10 procent z výdělku. Když za čtyři roky vydělává 200 000 Kč měsíčně, proč by nemohl dávat Pánu Bohu 30 – 40 procent z tohoto výdělku?

Kdosi jednou řekl: „Dávejte Bohu podle svých příjmů, aby Bůh nezpůsobil, že váš příjem bude odpovídat vašemu dávání.“ Lidé by měli dávat podle míry požehnání, které od Boha přijali. A nejde jen o mzdu, ale i o ostatní hmotné statky, které nabýváme v průběhu života. Už jste zažili, že někdo odkázal něco ze svého majetku Bohu, potažmo církvi?

Jan Křtitel učil, že ovoce, které ukazuje na pokání, se projevuje štědrostí a dáváním (L 3,10 –11).

Štědré dávání může také přinést duchovní proměnu do života člověka, podobně jako to bylo v případě Zachea.

Zacheovým svobodným rozhodnutím bylo nahradit jím spáchané příkoří a štědře se rozdělit o svůj majetek. Ježíšovou odpovědí bylo: „Dnes přišlo spasení do tohoto domu.“ (L 19,8–10). Rád bych své pojednání zakončil citátem Billyho Grahama: „Šekova knížka je teologický argument. Řekne vám, koho a co uctíváte.“

Pavel Novosad

Istý kazateľ povedal, že bohatý nie je ten, ktorý má veľa, ale ten, kto má dosť. K tomuto tajomstvu mi dopomohli moji rodičia, keď mi v detstve dali dve devízy.

1. Od mališka ma vodili do zhromaždenia, viedli k Bohu a Jeho slovu. Tým som dostal dobrý základ pre život.

2. Kúpili nám so sestrou malé pokladničky, aby sme si do nich po troške šporili.

To prvé formovalo moje hodnoty a to druhé dalo základ dôležitému systému v mojom živote. Naučil som sa totiž vždy mať istú rezervu pre prípad nutnej potreby a to sa mi neraz vyplatilo.

Napríklad, keď som pred svadbou daroval svojej snúbenici švajčiarske hodinky a zlatú obrúčku, ktoré sme si boli predtým v obchode spolu vybrať. Mal som dobrý pocit, že na otázku jej matky, či som si na to požičal, som mohol odpovedať, že nie, je to za moje vlastné.

Tu sa tiež potvrdilo slovo z 1 Tim 6, 6, kde je napísané, že veľkým ziskom je pobožnosť so spokojnosťou, protože inak som bol naučený žiť skromne.

Od mladosti som si často pripomínal verš z Mat 6, 33: „… hľadajte najprv kráľovstvo Božie a Jeho spravodlivosť a to všetko vám bude pridané.“ Toto zasľúbenie sa v mojom živote naplnilo mnohokrát. Pán Boh mi daroval skromnú, podobne zmýšľajúcu manželku.

Ona ma pozdvihla na vyššiu úroveň, ako som bol zvyknutý zo života na internáte, priváte a v kasárňach. Pri hospodárení v domácnosti ma naučila viesť si evidenciu príjmov a výdavkov, ako aj rozdeľovať peniaze z výplaty do obálok (na desiatky, stravné, ostatné výdavky alebo sporenie apod.).

V zamestnaní som sa zase naučil používať jednoduchú dohodu o cene. To sa nám vyplatilo pri väčších prácach ako napríklad pri plynofikácii bytu. Jednanie bolo konštruktívne, prehľadné, s kvalitne odvedenou prácou a obidve strany boli spokojné.

Keď sme sa prisťahovali do nášho bytu, rýchlo sme zistili, aké konfliktné vzťahy tu vládnu. Aj nám to dali pocítiť. Ale časom, pri spoločných prácach na bytovom dome, tento systém výberu dodávateľov podľa dohody o cene s podpismi všetkých vlastníkov bol rešpektovaný a priniesol nám nejednu výhodu k spokojnosti všetkých.

V čase, keď boli naši synovia ešte malí, moja manželka vážne ochorela. Chirurg špecialista povedal, že je to rakovina a že sme prišli neskoro! Brat kazateľ sa však ešte pred tým za ňu modlil a všetci spoločne sme ju niesli na modlitbách. Pán Boh ju z milosti pozdvihol, posilnil a zachoval až doposiaľ. To sú ďalšie vysoké hodnoty, ktoré sa peniazmi nedajú zmerať. Božia láska, starostlivosť, pomoc v ťažkých časoch, ako aj spoločenstvo veriacich.

Taktiež Božie slovo, z ktorého sa to všetko môžeme dozvedieť. I keď už do zamestnania od tej doby nemohla nastúpiť a žili sme z jedného menšieho príjmu, na údiv mnohých, ako sa dá z toho vyjsť, obaja môžeme dosvedčiť, že nikdy sme netrpeli núdzou, nemuseli sme si požičiavať peniaze a mali sme všetko potrebné pre život v hojnosti. Zažili sme však aj nejeden dôkaz priam zázračnej Božej priazne, pomoci, ochrany a požehnania, o ktorých by sa dalo rozprávať. Napríklad raz nás navštívil brat kazateľ Ján Kriška. Na otázku, ako sa máme, sme odpovedali, že náš malý synček Janko je chorý, trápi ho vysoká horúčka. On si ho vzal na kolená, položil mu ruku na hlavičku a krátko sa za neho pomodlil, a chlapček vyzdravel. Keď boli obaja synovia takí veľkí, že sme mohli s nimi chodiť na lúky, boli sme zbierať čučoriedky dosť ďaleko v lese. Cestou domov hrozilo, že nás zastihne dážď. Došli sme však šťastne, a práve keď sme vošli pod strechu, spustil sa prudký dážď.

V Príslovia 31, 10 je napísané, že cena statočnej ženy je ďaleko nad perly. Ten skutočný zisk netvoria len finančné príjmy, ale mnohé ďalšie hodnoty, z ktorých som tu spomenul iba niektoré. A práve tie sú pre život najdôležitejšie. Dali by sa zhrnúť veršom z Príslovia 10, 22: „Hospodinovo požehnanie obohacuje a neprináša nijaké trápenie.“

Co s korunami, eury?

Principy dávání podle 2. Korintským 8,9. kapitola

- Dávání je projevem přijetí Boží milosti - 1 Chceme vám povědět, bratří, jakou milost dal Bůh církvím v Makedonii. V prvních 9 verších Pavel pojmenuje dávání jako milost 5x (vv.1,4,6,7,9).

- Dávání je záležitostí milosti.

Jak uniknout moci materialismu? Vstoupit do kláštera? Kristus říká, že se nemáme izolovat. Lepší cestou je MILOST DÁVÁNÍ. Dávání je „viditelnou známkou neviditelné milosti“. Dávání nám není vrozené, není vlastností naší hříšné přirozenosti, je působením Boží milosti v životě člověka.

- V dávání nejde o sumu, ale o postoj - 2

Tak se osvědčily v mnohém soužení, že z jejich nesmírné radosti a veliké chudoby vzešla jejich bohatá štědrost. Pokud jde o sumu, pak nejspíš nebyla nijak závratná. Dávali totiž z veliké (hluboké) chudoby a uprostřed mnohého soužení způsobeného odmítnutím a tlaky ze strany nekřesťanů. Bez ohledu na tyto okolnosti bylo jejich dávání radostné a štědré, a tak se osvědčili. Uprostřed těžkostí se neuzavřeli do svých problémů, ale měli zájem o druhé.

- Dávání musí být dobrovolné – 3 Mohu jim dosvědčit, že dobrovolně dávali podle své největší možnosti, ano i nad možnost; 4 s velkou naléhavostí nás prosili, aby se směli účastnit této pomoci pro bratry v Judsku. Pavel je nenutil, Pavel je nemanipuloval. Dávali dobrovolně, prosili, aby mohli přispět – dávání pro ně bylo výsadou.

- Dávání pramení z odevzdanosti Kristu – 5

Překonali všechno naše očekávání: dali sami sebe předně Pánu a z vůle Boží také nám. Věděli, že cele patří Kristu, dávají jen to, co patří jemu. To, že dali nad očekávání, bylo možné díky tomu, že předně dali sami sebe Pánu. Dáme-li všechno, co máme, Bohu, dávání druhým se stane přirozeným odrazem naší duše. Milost dávání musí začít naprostým vydáním sebe sama Bohu – bez toho totiž nemůže existovat.

- Dávání odhaluje opravdovost naší lásky - 2 Korintským 8:8 Neříkám to jako rozkaz, zmiňuji se však o horlivosti jiných, abych vyzkoušel opravdovost vaší lásky. Ježíšovi následovníci musí milovat Boha a bližního. Milovat Boha zahrnuje ctít Ho tak, jako správce ctí svého pána. Milovat bližního vyžaduje jednat. Odvrátit se bez soucitu od potřebného je důkazem o absenci Boží lásky: 1 Janův 3:17 Má-li někdo dostatek a vidí, že jeho bratr má nouzi, a bez soucitu se od něho odvrátí - jak v něm může zůstávat Boží láska? 18 Dítky, nemilujme pouhým slovem, ale opravdovým činem. 19 V tomto poznáme, že jsme z pravdy, a tak před ním upokojíme své srdce. Slova bez materiální pomoci jsou laciná. Opravdová láska se projeví v peněžence.

- Dávání je motivováno touhou být podobný Kristu - 9

Znáte přece štědrost našeho Pána Ježíše Krista: byl bohatý, ale pro vás se stal chudým, abyste vy Jeho chudobou zbohatli. Odráží Boží charakter – obnovuje v nás pravé lidství stvořené podle Božího obrazu. Kristus se dal cele. Naše dávání má být štědré.

- Předsevzetí nestačí - 10 Řeknu

vám, co si myslím: Sluší se, abyste nyní dokončili dílo, které jste už loni nejen začali, nýbrž také k němu dali podnět. Je dobré iniciovat sbírku, je dobré ji začít, ale je především důležité ji dokončit.

Když člověk něco odkládá, stává se stále těžším dokončit (dám až příští měsíc, suma se zvětšuje, pokušení nedat roste). Já doplňuji: Pravidelnost – příklad: modlitba – modlím se, jen když dostanu nějaký podnět, ne pravidelně.

Obé je stejně důležité. 1 Korintským 16:1 Pokud jde o sbírku pro církev v Jeruzalémě, dělejte to podle pokynů, které jsem dal církvím v Galacii. 2 V první den týdne nechť každý z vás dá stranou, co může postrádat, aby sbírka nezačala teprve tehdy, až k vám přijdu. Pravidelné, systematické dávání lidem pomohlo plnit jejich stálé závazky a zvládnout většinu nepředvídaných událostí.

Co platí o spoření pro časnost, platí i pro spoření pro budoucnost (skutečný život – 1Tim 6:19). Pravidelnost je klíč k úspěchu.

- Proporcionalita - 2 Korintským 8:11 Odkud vyšla ochota k pomoci, tam ať se pomoc také uskuteční. Každý ať dá podle toho, co má; 12 vždyť je-li zde tato ochota, pak je dar před Bohem cenný podle toho, co kdo má, ne podle toho, co nemá. Konečně se dostáváme k otázce: kolik máme dávat?

Odpověď zní: Každý ať dá podle toho, co má. Tento princip nahrazuje SZ princip dávání desátku (i když SZ dávání nebylo jen o desátku). Desátek totiž soustředí naši pozornost na naši povinnost, na to, kolik mám dát. Umožňuje mi ignorovat, kolik si nechávám pro sebe. NZ princip dávání „podle toho, co mám“ soustřeďuje naši pozornost na naše možnosti. Mnozí mohou dávat mnohem víc než desátek, a přesto jim zůstane dostatek na všechny životní potřeby.

- Obětavé: Bohu neimponuje suma, ale oběť. Proto pověděl o chudé vdově, která dala pár drobných, že dala nejvíc ze všech.

Obávám se, že dávání křesťanů chybí právě tento jeho rozměr. Dáváme tak, aby se to nedotklo našich výdajů, našeho životního stylu. K tomu cituji C.S. Lewise z „K jádru křesťanství“: „Pokud jsou naše výdaje na pohodlí, přepych, zábavu atd. na úrovni většiny těch, kteří mají stejný příjem jako my, pravděpodobně dáváme příliš málo. Pokud nás naše dobročinnost nijak neomezuje či nesvazuje, řekl bych, že jí není dost.

Měly by být věci, které bychom rádi udělali a nemůžeme, protože naše výdaje na dobročinné účely je vylučují. Pokud si užíváme stejně jako nevěřící s našimi příjmy, je to vážný problém. Dobročinnost pro nás není prioritou, nejsme ochotni se pro ni obětovat. Dáváme ji pouze to, co zůstane. Ke křesťanským ctnostem přitom patří skromný (prostý) život.

Rovnost – KMS: 2 Korintským 8:13 Neměla by jiným přinést úlevu a vám soužení, ale mělo by to být na základě vyrovnání. Ne absolutní rovnost, ale vyrovnávání. 2 Korintským 8:14 váš přebytek pomůže nyní jejich nedostatku, aby zase jindy jejich přebytek přišel k dobru vám ve vašem nedostatku; tak nastane vyrovnání, cílem dávání je vyrovnávání rozdílů – nechceme, aby se na jedné straně prohlubovala chudoba chudých a zvětšovalo hromadění bohatých.

Přebytek je na to, aby pomáhal nedostatku. Opakuji – jestliže nám Bůh svěřuje přebytek, pak ne proto, abychom jeho hromaděním zvětšovali rozdíly mezi lidmi, ale k tomu, abychom se podíleli na vyrovnání.

- Jak rozdáváme, tak budeme sklízet – 2 Korintským 9:6 Vždyť kdo skoupě rozsévá, bude také skoupě sklízet, a kdo štědře rozsévá, bude také štědře sklízet. Farmář nepovažuje „rozdávání“ osiva za ztrátu.

Naopak, čím více zaseje, tím více může očekávat sklizně a také více semene pro setí příštího roku. Co je „štědrou sklizní“ při dávání? Nejde o manipulaci s lidmi, která apeluje na jejich chamtivost – dej, abys víc dostal.

Jak vyplývá z kontextu: verš 8 – aby přebývalo pro každé dobré dílo, v.10 – rozmnoží plody vaší spravedlnosti, v.11 – abyste mohli být velkoryse štědří, Bůh dává těm, kdo dávají, aby dávali.

Jestliže se prokazujeme jako Boží správci, jako ti, kdo „vyrovnávají rozdíly a nehromadí“, pak nám Bůh s důvěrou svěří víc – s důvěrou, že budeme dobrými správci i ve velkém. Jestliže svíráme pěsti, bráníme Bohu, aby do nich dával. Jsou-li naše ruce pro druhé otevřené, jsou otevřené také k přijetí vícera požehnání od Boha.

- Radostné dávání - 2 Korintským 9:7 Každý ať dává podle toho, jak se ve svém srdci předem rozhodl, ne s nechutí ani z donucení; vždyť radostného dárce miluje Bůh´.

Tento verš definuje radostné dávání jako dávání toho, kdo nedává s nechutí ani z donucení, ale protože se ve svém srdci předem rozhodl. Radostný dárce, podobně jako makedonští (8:4), chce dávat. Neměli bychom o dávání rozhodovat nahodile, nebo lehkomyslně, ale s modlitbou – ptát se Boha na jeho představu.

- Dávání nejen pomáhá potřebným, ale také oslavuje Boha - 2 Korintským 9:12 Neboť služba této oběti nejen doplňuje, v čem mají bratří nedostatek, nýbrž také rozhojňuje díkůvzdání Bohu.

Nevede jen k praktické pomoci, ale také k množení díkůvzdání určeného Bohu. Obdarovaní pak budou slavit Boha – v.13.

Výňatek z kázání
Marka Titěry

Smí křesťané dělat dluhy?

Křesťané a dluhy – co by to pro mne mohlo znamenat?

Udělejte si přehled!

Abychom se nedostali do dluhů, je především nutné udělat si přehled o vlastních financích. Jak vysoké jsou naše pravidelné příjmy, jak vysoké jsou naše pravidelné výdaje – na bydlení, stravování, cestování, pojištění a úspory k pokrytí mimořádných nákladů, např. na dovolenou. A něco velmi důležitého: také desátky (nejméně), tedy 10 % z příjmu patří jako dar pro sborové účely do tohoto plánu.

Buďte opatrní s kreditními kartami!

Myslíme-li na kázeň při výdajích, pak zacházení s kreditními kartami je velmi důležité. Výzkumy totiž ukázaly, že lidé rychleji vydávají peníze, když platí kartou, než když platí v hotovosti. Kdo se při tomto způsobu placení ocitne v pokušení, ale nechce se vzdát pohodlí placení kartou (např. o dovolené v zahraničí)měl by použít jen předem danou variantu: karta funguje jen do výše zůstatku na daném účtu (debetní). Stejný princip by měl platit také pro užívání mobilních telefonů, neboť náklady na telefonování a používání internetu v mobilu mohou také rychle vést k finančním problémům, a to zvláště u mladých lidí.

Poraďte se s odborníky!

Kdo se z jakéhokoli důvodu dostane do dluhů, neměl by v žádném případě strkat hlavu do písku.

Nejlepší je hledat kontakt s kompetentními lidmi, např. s renomovanými finančními poradci v dlužních záležitostech.

A co když tě prosí přítel o peníze?

Když tě někdo z příbuzných nebo přátel, kteří se dostanou do finanční krize, prosí o půjčení peněz, musíš si předložit následující otázku: „Mohu se bez problémů vzdát půjčených peněz, i když bych se sám nechtěně ocitl v nouzi?“ Jinak řečeno: byl bych tedy připraven půjčovaný obnos případně darovat? Jedno si však uvědom: půjčky v privátních vztazích – a to platí právě tak pro křesťany – mohou vést ke konfliktům, které pak velmi naruší i do té doby dobré vztahy.

Ručení.

Asi není možné vyhnout se každému ručení, např. v případě, kdy tvoje děti – studenti – dostanou pronájem jen tehdy, když se za ně zaručí jejich rodiče. Každý ručitel však musí mít předem jasno o možných následcích.

Co platí pro obě strany?

Pro dlužníka i věřitele platí stejně: peníze nesmí zaujímat první místo v mém myšlení. Potom se stávají mamonem – modlou, která se chce postavit na místo, které patří jenom Bohu.

Moudrostí se dům buduje, rozumností se zajišťuje. Přísloví 24, 3

Poslední část článku na dané téma z časopisu Idea
– překlad E.Titěrová

CHUDÝ ČLOVĚK ÚPÍ K BOHU

David Wilkerson

V prvních verších Žalmu 51 čteme, že se David odvolává na Boží odpouštějící milosrdenství: „Smiluj se nade mnou, Bože, pro milosrdenství svoje, pro své velké slitování, zahlaď moje nevěrnosti, moji nepravost, smyj ze mne dokonale, očisť mě od mého hříchu!“

David věděl, co má dělat: „Ty, kdo úpěli, Hospodin slyšel, ze všech soužení je vysvobodil.“ Žalm 34, 17 Drazí svatí, toto je vaše vítězství nad hříchem: absolutní důvěra, že nezáleží na tom, jak bolestivě jsi hřešil nebo padal, vy sloužíte Pánu, který je připraven odpustit, dychtí po tom vás uzdravit a má v sobě mnohem více milosrdenství, než byste kdy potřebovali.

Ten zlý k vám přichází a říká: „Ne! Jestli se dostaneš z toho háčku příliš lehce, znova skočíš do hříchu.” Nechá vás cítit se ubohými, nehodnými zvednout ruce k chvále Pánu Bohu, nebo dokonce přijmout Jeho Slovo. Ale máme zbraň: Úpějte jako David úpěl, z celého svého srdce. Jděte k Pánu Bohu a řekněte Mu, „Pane, Ty mě miluješ. Vím, že jsi připraven mi odpustit. Přiznávám se.”

V ten moment jste čistí před Pánem Bohem. Nemusíte platit za svůj hřích. Pán Bůh vás miluje tak moc, že za vás dal svého Syna, který za to už vlastně zaplatil. Milosrdný, milující Advokát touží po tom vám pomoci a postarat se o vás: „Toto vám píšu, děti moje, abyste nehřešili. Avšak zhřeší-li kdo, máme u Otce přímluvce, Ježíše Krista spravedlivého.“ 1 Jan 2, 1

Moje malá vnučka chtěla jít po nízké betonové zdi. Jak jsem jí jistil ze zadu, snažila se mě rukou odehnat. Nechal jsem ji jít samotnou a ona poté spadla (ale aniž by si ublížila). Když upadla, já jsem jí nesekýroval a neřekl jsem jí: „Podívej, co jsi udělala. Už nejsi moje vnučka!”

Pán mi řekl: „Davide, dopřeješ si takto milovat toto dítě, ale Mně nedovolíš milovat tě také tak. Ty jsi plný hrdostl nad svými dětmi, ale nedovolíš Mně udělat totéž s tebou.”

Bible říká, že Pán Bůh se raduje nad svými dětmi!

Prameny:
www.worldchallenge.org

Apoštol Pavel měl jedinou vášeň

Angelus Silesius

„Abych poznal Jej!“ (Filipenským 3:10)

A ve Staré smlouvě čteme výzvu, „abychom znajíce Hospodina, více poznávati se snažovali.“ (Ozeáš 6:3) Koho milujeme, toho chceme víc a víc poznávat. Tak jsem i já prahla po hlubším poznání Pána Ježíše. Bylo to o jedněch Velikonocích v souvislosti s pronikáním do spasitelné lásky, a tak do poznávání Beránka, kdy jsem najednou začala vnímat, jak Pán Ježíš od prvotního pádu Adama do hříchu viděl, jak se ta lavina hříchu nabalovala, až musel Hospodin zahladit celosvětovou potopou celé lidstvo, nebo preventivně zasáhnout soudem v Sodomě, aby se sebezničující hříšný způsob života nerozšířil na celý svět. Jediným řešením záchrany byla oběť, o tom svědčil Hospodinem ustanovený obětní rituál. „Sama krev na duši očišťuje.“(3. Mojžíšova 17,11) Tak to ustanovil Hospodin zároveň s odevzdáním Zákona, o němž platilo „to čiň a živ budeš“. Jenže požadavkům Zákona nemohl dostát žádný člověk, proto tu byly oběti, než bude přinesena ta od věků vyhlédnutá oběť Božího Beránka. Pochopila jsem, proč se Bůh musel stát člověkem. Musel zde na Zemi žít ten Jediný, který dokonale naplnil Boží Zákon, a tak získal tu spravedlnost, která platí před Hospodinem. „Kdo z vás obviní mne z hříchu? Jde Kníže světa tohoto, ale nemá NIC na mně.“ (Jan 8:46; 14:30) Chodil zde po zemi mezi hříšníky a VĚDĚL o každém všecko (Jan 2:25), jaké břímě hříchů nese. A to se stane Jeho břemenem. Jak jsi to mohl vydržet, můj Pane? Mně jen občas něco zjevíš z lidské bídy a málem mne to zlomí – nebýt Tvé oběti, Tvé očišťující krve, kterou smím nad lidskou bídou vyznávat a velebit… Není divu, že se tam v Getsemane potil krvavým potem, když na Něho dolehly všechny hříchy lidstva od Adama až po posledního člověka, který kdy bude žít na této planetě. Musel zemřít smrtí, kdy vyteče Jeho svatá krev, v níž je Jeho život spravedlivý před Bohem, proto je v ní moc k očištění každého hříchu (1. Janova 1:7). Nemohl zemřít ukamenováním ani svržením ze skály v Nazaretu. Musela do poslední kapky vytéci Jeho svatá krev, jak se to stalo krvácením při bičování, přibitím na kříž a nakonec probodením boku. Protože byl absolutně bez hříchu, neměla na Něho žádné právo smrt, která je odplata za hřích. Pán Ježíš mohl říci, že Jeho život Mu nikdo nebere ani nemůže vzít (Jan 10:18), ON klade svůj život dobrovolně na oltář tam v Getsemane v tom velikém „Buď vůle Tvá, Otče!“ (Matouš 26:42). Jaký šok to musel být v pekle, když se tam objevil Ten, na kterého ani smrt ani peklo neměly právo! Vzal tam ten zápis čelící proti nám a roztrhal ho (Kolosenským 2:14). Tak navždy zbavil pekla práva na kteréhokoliv člověka. V pekle budou jen dobrovolníci. Nikdo tam nemusí. Klíče pekla i smrti má Vítěz, Pán Ježíš. (Zjevení 1:18)

A tohle je moje vyznání v písni:

Chci Tebe milovat, má Sílo, můj Skvoste, jímž se oději
a z lásky konat každé dílo vždy vroucněji a věrněji.
Chci milovat Tě, jasný Dni, i v chvíli poslední!

Ty Kráso, již nic nevypraví, jak pozdě poznal jsem Tvůj div!
Poklade, Pokoji můj pravý, kéž svým jsem nazýval Tě dřív!
Jak kořím se a lituji, že pozdě miluji!

Já slep se v bludné cesty vzdálil, já hledal Tě a nedostih‘.
Však darmo jsem svou duši šálil odleskem světel stvořených.
Ty způsobil‘s to v srdci mém, že Tebe spatřil jsem!

Dík Tobě nyní, Slunce pravé, že Tvé mi svítí paprsky,
že všecko živé je a zdravé, dík Tobě, Jase nebeský!
Dík dechu očistný Tvých úst, že mohu zase růst.

Chci Tebe milovat, má Slávo, chci milovat Tě, jenž‘s můj Bůh!
A nechci mzdy, jen Tvé je právo i v nouzi zlé je vše jen dluh.
Chci milovat Tě, jasný Dni, i v chvíli poslední!

Vďačnosť za zbor

Vďačnosť za ľudí je balzamom na dušu. Obojstranne. Balzamom pre dušu vďačného človeka a balzamom aj pre toho, kto je vďačnosťou iných objímaný. Náš charakter býva jedinečným spôsobom formovaný práve vďačnosťou. Ak sme vďační, charakter sa zjemňuje a rozvíja do podoby Ježišovho charakteru. Preto vás chcem povzbudiť, aby sa vďačnosť stala vaším životným štýlom: „Za všetko ďakujte, lebo taká je Božia vôľa pri vás v Kristovi Ježišovi“ (1Tes 5, 18).

Nie je to však vôbec jednoduché. Žijeme v nedokonalom svete. Ani naše prirodzené správanie a postupy, skrátka, spontánne telesné prejavy, nie sú perfektné. Vierou v spásne dielo Pána Ježiša sme sa nestali dokonalými. Vyvíjame sa, posväcujeme vierou prijaté spôsoby a meníme sa – „Duch Pánov premieňa nás v ten istý obraz zo slávy do slávy“ (2K 3, 18). Ale ani to sa nestane samozrejme, ale len vtedy, keď Ježiš Kristus rastie v nás a my zomierame s Ježišom a sme pripravení premôcť svoje staré „JA“. Nie je to príťažlivé, nerobíme to radi.

Pýtame sa, je vôbec možné byť vďačný vo všetkom? Často sme vo svojom vnútri na hony vzdialení vďačnosti. Bežné bývajú naše skúsenosti s nepohodou, nespokojnosťou, prešľapmi, vtedy vzdycháme a žalujeme sa.

A dostávame sa k téme vďačnosti za bratov a za sestry miestneho zboru. Apoštol Pavel: „Ďakujeme Bohu za všetkých vás, kedykoľvek sa zmieňujeme o vás vo svojich modlitbách“ (1Tes 1, 3). A vo väčšine epištol sú v zboroch všetci objatí jeho vďačným srdcom. Neobyčajne sa nám tento verš prihovára, apoštol na nikoho nezabúda, nevyberá si len svojich obľúbencov. To uspokojuje aj mňa, lebo keby som v tom čase žil v tesalonickom zbore, apoštolova vďačnosť by sa vzťahovala aj na mňa. Poznám sa dobre, nie som perfektný, musel by som za ním prísť a pýtať sa ho: Pavol, čo si mal na mysli, prečo ďakuješ aj za mňa, veď ja som aj včera bol nedôsledný a neporiadny – nepoučil som sa a neprijal som hneď napomenutie. Neviem, akým slovom by ma upokojil, ale určite by ani nezmenil úvodnú vetu vďačnosti za všetkých. Vďačnosť kresťanov má pôsobiť na všetkých členov zboru. Áno, aj na tých, ktorých treba napomínať, ako to v závere toho istého listu vďačnosti apoštol Pavel spomenie: Prosím vás, bratia, ... „Nažívajte v pokoji medzi sebou! Napomíname vás, bratia, učte poriadku neporiadnych, posmeľujte malomyseľných, ujímajte sa slabých, buďte zhovievaví ku všetkým“ (1Tes 5, 14).

Ďakujme za všetkých a nezľaknime sa, necúvnime, keď zistíme, že je to namáhavé, ba niekedy veľmi namáhavé. Vďačnosť za všetkých je proti našej prirodzenosti. Celkom spontánne a milé je prejaviť vďačnosť človeku príjemnému, je nám s ním tak dobre. Alebo vravíme: On je taký múdry, rozvážny, inteligentný. Alebo: Ten je hlboko veriaci, plný Ducha, pozná Pána a miluje Jeho Slovo nadovšetko.

Nielen za tých máme byť vďační, ku ktorým nás to vnútorne viac priťahuje. Učme sa ďakovať za všetkých, nie je to ľahké, ale v cirkvi nesmierne dôležité. Prečo sme volaní k vďačnosti za všetkých, prečo je to také potrebné?

Cirkevný zbor je miestom, kde nikto nesmie byť privilegovaný, žiadny jednotlivec, ani rôzne záujmové skupiny. Lebo Boh nikoho neuprednostňuje, nie je prijímateľom osôb. Timoteovi apoštol Pavel vo svojej neprítomnosti píše: „..aby si vedel, ako sa správať v dome Božom, ktorým je cirkev živého Boha, stĺp a pevný základ pravdy“ (1Tim 3, 15). Cirkevný zbor je dom Boží a v dome Božom máme normy, pravidlá, ktoré nevytvoril a neurčuje človek. Za spoločenstvom zboru stojí autorita najvyššia – Pán Ježiš Kristus. On ponúka rovnosť podmienok pre každého. Nikto z nás nemá právo odmietnuť človeka, ktorého prijal Boh. „Preto sa prijímajte navzájom, ako nás i Kristus prijal na slávu Božiu“ (R 15, 7). Prijal nás a niekto by mal tú smelosť potupiť Božiu slávu tým, že neprijme človeka, ktorého Kristus prijal? V dome Božom sú nastavené podmienky vzťahov, ktoré určuje Kristus.

Ale dobre sa poznáme a vieme, že hádam nič nie je pre ľudí jednoduchšie, ako vyberať si nie podľa Božích noriem, ale podľa osobných názorov, podľa zažitých vzťahov a podľa správania dotyčného; Vieme tiež, aké ťažké je riadiť sa normami evanjelia. Oveľa ľahšie a vlastnejšie je pre nás správať sa podľa zaužívaného hesla: „Ako ty mne, tak ja tebe.“

Pozor! Nikdy nie takto! Vďačnosť za všetkých, práve v kritických okolnostiach, umožňuje a vytvára podmienky, aby sme sa mohli vzájomne prijať. Vďačnosť za všetkých je normou evanjelia, obnoví nás, aby sme mohli spolu žiť podľa slova evanjelia: „Kristus miloval cirkev a vydal sám seba za ňu, aby ju posvätil, očistiac ju kúpeľom vody slovom“ (Ef 5, 25 –26).

Vďačnosť nás uspôsobí, aby sme aj pri očisťovaní Slovom (pri napomínaní) nažívali v dome Božom v jednote Ducha.

js

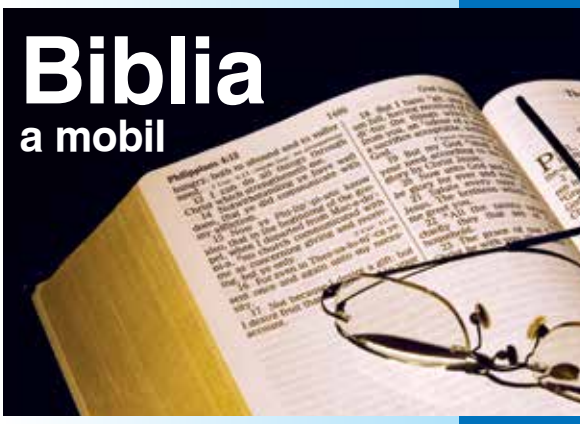

Čo by sa stalo, keby sme s BIBLIOU zaobchádzali rovnako ako so svojím mobilom?

- Keby sme po nej siahli hneď, ako sa zobudíme?
- Keby sme ju nosili pri sebe v kabelke, na opasku, alebo vo vrecku 24 hodín denne?
- Keby sme sa pre ňu vrátili, keď ju zabudneme doma alebo v práci?
- Keby sme sa bez nej nevydali na žiadnu cestu?
- Keby sme ju otvárali zakaždým, keď sme v núdzi?
- Keby sme z nej posielali správy svojim známym?
- Keby sme do nej každú chvíľu nazerali?
- Keby sme jej večer pred zaspaním venovali svoj posledný pohľad?
- Keby sme si ju v noci nechávali na dosah ruky?
- Keby sme ju kúpili svojim deťom, aby sme s nimi boli neustále v kontakte?
- Keby sme bez nej boli celí nesvoji?

Na rozdiel od mobilu má BIBLIA vždy signál. Spojenie s Bohom funguje kdekoľvek – aj na horách a na otvorenom mori.

Nemusíme dopredu aktivovať roaming, sadzba za prijaté a odchádzajúce hovory a SMS je rovnaká v každej krajine. Nemusíme sa báť, že sa nám minie kredit, pretože Pán Ježiš už zaplatil za dobitie a služby sú neobmedzené.

Linka nikdy nespadne a batéria je plne nabitá na celý život.

Proč jsme se rozhodly obnovit setkávání sester?

Kdyby mi někdo před rokem řekl, že to nebude dlouho trvat a budu organizovat setkávání sester, asi bych nevěřila svým uším. „Já?! Promiňte, ale to si mě asi s někým pletete, nepatřím k lidem, co by stáli o klábosení nad šálkem kávy.“

Naštěstí teď můžu říct: člověk míní - Pán Bůh mění! Vždycky jsem měla ráda kolem sebe kluky, ale minulé léto to Pán změnil a já jsem objevila tajemství holčičího přátelství. Došlo mi, jak moc jsou důležitá a je potřeba se o ně dobře starat. Právě proto, když za mnou přišla Barča s tím, jestli bych nechtěla jet na sesterskou konferenci do Ostravy, nebylo pro mě těžké se rozhodnout a bez velkého váhání jsem kývla.

Z Brna se nás přihlásilo jen pár, proto nás oslovily sestry z Bratislavy a Bernolákova, které spolu jely jedním autobusem, že mají ještě pár volných míst, že bychom se mohly k nim přidat. To nám přišlo velice vhod. Pán Bůh začal jednat dřív, než jsem myslela. Hned jak jsme vstoupily do autobusu, zavalila mne vlna lásky a přijetí. Atmosféra byla skvělá. Zvláště, když jsme začaly zpívat písně z kancionálu, které jsme všechny dobře znaly. A mě najednou přišlo líto, že tu nejsem se sestrami z našeho sboru. Přece jen je znám o trochu déle. A tak jsem řekla, že příští rok pojede takový autobus z Brna, v což stále věřím! Když to trochu shrnu, konference byla velmi požehnaná. Motivem celého víkendu se stala důvěra a já si díky svědectví žen, které jsem většinou viděla poprvé v životě, mohla uvědomit, jak se o nás Pán úžasně stará! Z Ostravy jsme odjížděly celé nadšené a cestou zpátky už jsme začaly plánovat, jak naše setkání budou probíhat.

Vím, že naše společenství je teprve na začátku, ale věřím, že už každá z nás, která se setkání zúčastnila, odcházela povzbuzená. To osobně vnímám jako náš hlavní cíl. Povzbuzovat se navzájem k vytrvalosti a horlivosti do Pánova díla.

O nás nejde!

Ide tu o viac ako len o nás. Ak zvestujeme a žijeme Ježiša Krista, nemôže ísť len o nás. Aj preto môžeme zvestovať: „Dnes tu nejde o mňa, ide tu o teba a tvoj osobný vzťah s Ježišom Kristom!“

O Nás Nejde (ONN) je skupina zanietených mladých kresťanov, ktorí organizujú pouličné evanjelizácie, hlásajú Krista a sú mu plne odovzdaní. Samuel Cekov, člen ONN o vzniku skupiny hovorí:

Piati bratia zo zboru BJB v Banskej Bystrici plánovali vo februári 2011 stretnutie na „chate prebudenia“. Na ňom mali byť modlitby, témy na povzbudenie a spoločné rozhovory. Pán nejakým spôsobom zariadil, aby kontaktovali brata Jozefa, ktorý neskôr kontaktoval mňa. Výsledkom bolo, že sme sa stretli desiati – piati bratia z Banskej Bystrice, štyria z okolia Nových Zámkov a jeden brat z Lučenca. Prvý večer sme si hovorili svedectvá o tom, čo Boh koná v našich životoch, celú noc až do rána. Boli to skutočné svedectvá a vyznania toho, čo Boh spravil v našich životoch. Keď som šiel v ten večer spať, moje srdce horelo, lebo to bola odpoveď na moje modlitby za posledný rok. Takto Pán akoby potvrdzoval každému z nás, že sme na správnom mieste, so správnymi ľuďmi a v správnom čase.

A kto sú vlastne členovia? V podstate títo bratia, s ktorými som sa na začiatku stretol – ľudia, ktorých považujeme za jadro. Vnímame zodpovednosť ostať verní tomu, k čomu nás vtedy Pán povolal. Vybrali sme tím štyroch ľudí, ktorí plánujú a sú zodpovední za chod aktivít, komunikáciu a spoluprácu s dobrovoľníkmi. Rád by som bratov, ktorí sa zúčastnili prvého stretnutia, vymenoval: Rastislav Majer, Jaroslav Majer, Lukáš Dragošek, Tomáš Hrubý, Sergej Mereshan, Kornel Kapinay, Jozef Kisjakab, Dušan Kuruc, Dávid Cekov a Samuel Cekov.

Prečo je vaša zostava čisto chlapčenská/mužská? Túto otázku nám ľudia často kladú. Na začiatku všetko vzišlo z chlapčenskej zostavy. Myslím si, že je dobre, ak sa bratia občas stretnú v čisto bratskom spoločenstve, kde môžu otvorene hovoriť o tom, čo Boh dáva do ich srdca, a o veciach, ktoré by možno pred nikým nepovedali. Aj takto sa vďaka Božej milosti podarilo prebojovať mnoho bojov. Dnes však ONN nevnímam ako čisto chlapčenskú záležitosť. Sú medzi nami veľmi požehnané sestričky, ktoré sú veľkým prínosom.

Čo vás viedlo k organizovaniu prvej pouličnej evanjelizácie?

Myšlienka prvej pouličnej evanjelizácie asi nemohla vzniknúť inde ako na našom prvom stretnutí. Ak si dobre spomínam, bola nedeľa doobeda, chladné počasie, teplota blízko nuly. Nikdy nezabudnem, že keď sme začali spievať na jednom zo sídlisk, poletoval sneh a ľudia otvárali okná, aby sa pozreli, koho to napadlo spievať. Dnes, keď sa na to pozerám spätne, neľutujem ani jednu sekundu strávenú v tej zime. Určite, na forme evanjelizácie by sa dalo popracovať, ale to, čo sa dialo v našich srdciach, sa nedá opísať. Ak napíšem, že nám horeli srdcia, tak verím, že to pochopíte.

Program sa vždy snažíme prispôsobiť prostrediu, v ktorom evanjelizujeme. Snažíme sa priniesť evanjelium na sídliská miest, preto sa orientujeme na víkendy, no sme pripravení ísť aj inde. Čo sa týka programu, organizujeme ho poobede, osvedčilo sa nám začať hudbou resp. chválami alebo koncertom, pokračujeme osobnými svedectvami a napokon evanjelizačným slovom. Tomuto väčšinou predchádza pouličná evanjelizácia v dvo-

jiciach, keď posielame malé tímy do ulíc, aby sa s ľuďmi rozprávali, pozvali ich na koncert, aby im vydali osobné svedectvo, prípadne poskytli Bibliu alebo kontakt.

Ako často organizujete evanjelizácie?

Ak ide o evanjelizácie s pódiom a koncertom, tak sú to približne dve evanjelizácie ročne. Menšie evanjelizácie robíme dva-tri razy za rok. Veríme však, že každý z nás môže vydávať svedectvo rôznymi spôsobmi, a preto celoročná evanjelizácia je to, po čom túžime a za čím ideme.

Priemerne koľko ľudí príde za vami po skončení evanjelizácie na rozhovory, prípadne s tým, že chcú prijať Ježiša Krista za svojho Spasiteľa?

Je to rôzne. Závisí to aj od toho, ako pracuje celoročne domáci zbor, hlavne čo sa týka duchovného zápasu za mesto, modlitby, pôsty... Ak ideme desiati ľudia, každý svedčí minimálne jednému človeku. Snažíme sa vždy ľuďom ponúknuť modlitbu za ich potreby, predovšetkým si potrebujeme na ulici uvedomovať, že teraz nejde o nás, ale ide o to, že chceme slúžiť ľuďom. Niekedy sa chcú porozprávať, no niekedy vás jednoducho odbijú. Stáva sa však, že na ulici nájdete človeka pripraveného prijať Pána Ježiša Krista – sú to vzácne, ale úžasné chvíle!

Z poslednej evanjelizácie je tu krátke svedectvo:

Na ulici sme oslovili človeka s vysokoškolským vzdelaním, ktorý chcel spáchať samovraždu. Po niekoľko hodinovom rozhovore prejavil záujem o evanjelium a aj o kontaktnú kartu a Bibliu. Nasledujúci deň sedel v miestnom zbore a počas svedectiev mladých plakal. Máme na tohto človeka kontakt a chceme sa s ním stretávať a poukázať mu na Pána Ježiša Krista ako na toho, ktorý dokáže uzdraviť to, čo trápi jeho srdce aj dušu. Pán Ježiš je ten dobrý pastier, ktorý obviaže rany a pomaže ich olejom. Veríme, že aj tento muž bude môcť prijať Pána Ježiša za svojho osobného spasiteľa.

Aká je vaša následná práca s takýmito ľuďmi?

Našou snahou je vymeniť si s nimi kontakty a následne ich navštíviť alebo sa s nimi stretnúť. Ak nás pozval nejaký zbor, je potrebné, aby zodpovednosť za týchto ľudí prebral tento zbor. Čo sa týka Banskej Bystrice, funguje tu ONN klub, ktorý je miestom prvého kontaktu, kde ľudí pozývame. Zameriavame sa predovšetkým na mladú generáciu približne od 15 rokov.

Našou túžbou je viesť týchto ľudí ku Kristovi a potom učenícky k tomu, aby pochopili základy chodenia s Pánom.

Pod koho záštitou pracujete?

Keďže nie sme organizáciou ani občianskym združením, vnímali sme potrebu osloviť ľudí, ktorí by pôsobili ako duchovný dozor nad našou službou. Oslovili sme brata Tomáša Valcháŕa a brata Pavla Cekova. Pri vybavovaní povolení a iných administratívnych povinností spolupracujeme s organizáciou Vyslanci Krista – Slovensko alebo s miestnym evanjelikálnym zborom. Našou snahou je podporiť existujúce alebo vznikajúce zbory v evanjelizácii, týmto teda záštitu nad evanjelizáciou preberá vždy zbor, ktorý evanjelizáciu organizuje.

Pôsobíte len na jednom či na viacerých miestach?

Momentálne asi najviac v Banskej Bystrici s výpomocou mládežníkov z Lučenca, Popradu, Hurbanova a tiež aj z Bratislavy. Evanjelizácie sme zatiaľ mali vo Zvolene, Nových Zámkoch, Lučenci, Poprade, Važci a Banskej Bystrici. Tento rok sme boli dokonca aj na zahraničnej misijnej ceste v Macedónsku, za čo sme Bohu vďační. Pomohli by ste vytvoriť takéto evanjelizácie aj v iných mestách?

Samozrejme, spolupráca je možná, radi prídeme podporiť evanjelizácie aj do iných miest. Našou jedinou podmienkou je to, aby tam boli bratia a sestry, ktorí sú pripravení prijať zodpovednosť za nových ľudí.

Čo má urobiť človek, ktorý by sa chcel pripojiť k vášmu tímu?

Ak nie je z našej oblasti, môže ísť na náš web www.onasnejde.sk, tam nás kontaktovať cez kontaktný formulár, alebo nám môže priamo napísať na emailovú adresu onasnejde@gmail.com. Ak je z okolia Banskej Bystrice, nech nás kontaktuje na rovnakú emailovú adresu a radi sa s ním stretneme. Taktiež nás nájdete na facebooku: https://www.facebook.com/onasnejde a ak chcete dostávať informácie o našej práci, môžete poslať žiadosť o newsletter a niekoľkokrát do roka dostať súhrn informácii o evanjelizáciách a pripravovaných akciách.

Aké budú vaše najbližšie akcie?

Najbližšia akcia, ktorú chystáme, je ONN Konferencia, ktorá by sa mala uskutočniť 6. – 8. decembra 2013. Srdečne vás na ňu pozývame! Viac informácii o konferencii vám poskytneme na adrese konferenciaonn@gmail.com.

Pohľad do budúcnosti?

„Pri pohľade na zástupy mu ich prišlo ľúto, lebo boli zbedačení a sklesnutí ako ovce bez pastiera. Vtedy povedal svojim učeníkom: Žatva je síce veľká, ale robotníkov málo. Proste preto Pána žatvy, aby vyslal robotníkov na svoju žatvu“ (Mat 9, 36 – 38).

Na službe O nás nejde nájdete nedostatky, ale to, čo je teraz podstatné, je to, že sme tento rok mali 40 mladých ľudí zo zborov na Slovensku, ktorí boli pripravení stráviť dva dni v uliciach a prinášať svetlo evanjelia.

To, čo vidíme, je potreba viesť týchto mladých ľudí učenícky, potrebujú bratov a sestry, ktorým sa môžu otvoriť a spoločne s nimi vybojovať duchovné boje a zápasy v ich životoch. Netreba ich učiť metódam evanjelizácie, sú úžasne kreatívni a majú skvelé nápady. Boh si ich použije k tomu, aby zachránil mnoho duší.

Prosíme Vás o modlitby za to, aby sa evanjelium šírilo po Slovensku, a modlime sa za to, aby sme boli generáciami, ktoré budú reagovať na Božie pozvanie.

Samuel Cekov
Ľuboslava Kráľová

Zvěstují evangelium všem národům

Anna Kouřimská

Ve dnech 5. - 8. června 2013 jsem se zúčastnila ve Vídni misijní konference EBF na téma Multikulturní sbory. Konference probíhala v jednom baptistickém sboru, který se převážně zaměřuje na práci s mladými lidmi, neboť budova modlitebny se nachází hned vedle Univerzity múzických umění. Sbor byl velmi přátelský a pohostinný. Konference se zúčastnilo cca 40 delegátů převážně z evropských baptistických jednot.

Konference začala večeří ve sklepních prostorech jejich sborového domu, které jsou nově zrekonstruované, takže se zde mohou mladí lidé scházet. Poté jsme se přesunuli zpět do modlitebny, kde nás pořadatelé konference oficiálně přivítali a kde jsme se navzájem představili.

Další dva dny byly nabité biblickým vyučováním na téma kultura, kulturní odlišnosti a jak nad vším má být láska k bližnímu, evangelium. Příklady tohoto poselství byly dány ze Starého i z Nového zákona, např. Mojžíš, Josef, Rut, nová, vznikající církev ze Židů a dalších národnostních skupin.

Tato vyučování byla prokládaná též praxí a to jednotlivými vstupy a svědectvími sourozenců z různých baptistických jednot, které pracují a přinášejí evangelium cizincům, azylantům nebo lidem etnických skupin žijících v jejich zemi. Bylo velmi povzbudivé slyšet, jak tito sourozenci pracují na tomto Božím díle i přes všechny kulturní rozdíly, nedorozumění nebo i nepochopení, jak ze strany těch, kterým pomáhají, tak i mnohdy od svých sourozenců. Přesto všechno však velmi vnímají a berou vážně výzvu našeho Pána, že evangelium má být zvěstováno všem národům.

Je možné mať jednotu v rôznosti?

Pohľad na EBF koncil v Bratislave 25. – 28. septembra

Koncil Európskej baptistickej federácie (EBF) na otázku jednoty v rôznosti dáva jednoznačnú odpoveď: ÁNO. Prvýkrát v živote som sa zúčastnil stretnutia, kde boli zástupcovia baptistických zborov európskych krajín, blízkeho východu, euroázijského regiónu, ale aj zámoria. To, čo ma veľmi oslovilo, bola túžba budovať vzájomnú jednotu, aj keď kultúrne rozdiely boli jednoznačne väčšie než tie, ktoré zažívame v našich slovenských, resp. českých zboroch.

O čom bol tento koncil?

Na programe stretnutia boli oslava a vzdávanie vďaky nášmu Bohu, ale aj organizačné rokovania a referáty za jednotlivé oblasti práce EBF. Z organizačných rozhodnutí bolo najvýznamnejšie zvolenie nového predsedu EBF Otniela Bunaciu z Rumunska a podpredsedu Asatura Nahatetyana z Arménska. Koncil potvrdil na mieste generálneho tajomníka Tonnyho Pecka z Veľkej Británie. Stretnutia sa zúčastnil aj predseda Svetového baptistického zväzu (BWA) Neville Callam z USA a podpredseda BWA Nabil Costa z Libanonu.

Samozrejme, že nechýbali správy o hospodárení EBF a návrh rozpočtu na ďalšie obdobie, ale najviac času sa venovalo ďalšiemu rozvoju Medzinárodného baptistického seminára IBTS a informáciám a výzvam z misijnej oblasti. Škoda, že na našich konferenciách je to naopak – najviac času venujeme financiám.

IBTS sa sťahuje do Amsterdamu

Medzinárodný teologický seminár sa pripravuje na zmenu svojho pôsobiska a prebieha jeho transformácia. Sťahovanie sa do Amsterdamu v Holandsku bude spojené s rekonštrukciou priestorov, do ktorých sa má nasťahovať (pozri správa v predchádzajúcom čísle Rozsievača). Sú to priestory, ktoré patria baptistickému zväzu v Holandsku, je tam aj Holandský baptistický seminár a pracovisko EBF. Zároveň sa IBTS transformuje na Medzinárodné baptistické štúdijné a výskumné centrum, ktoré bude vysunutým pracoviskom teologickej fakulty VU Univerzity v Amsterdame (Slobodná univerzita v Amsterdame). Táto univerzita bola založená v roku 1880 ako prvá protestantská univerzita v Holandsku. V súčasnosti je jej zameranie veľmi široké, od administratívy, techniky, umenia, sociálnej práce, teológie až po politiku. Priestory v Prahe sa majú predať.

Misijné a sociálne projekty

Bol som povzbudený pestrosťou misijných a sociálnych projektov v rôznych krajinách, kde sa miestne cirkvi a jednoty usilujú reagovať na súčasné problémy, ktoré v európskej spoločnosti sú – drogová závislosť, sexuálny priemysel, izolované skupiny obyvateľstva. Veľkou duchovnou výzvou pre mňa však boli referáty a svedectvá z oblasti Blízkeho východu. Nabil Costa pripomenul, že jeho krajina – Libanon, je krajinou neustále zmietanou vlastnými problémami, ale aj okolitými konfliktami. Povzbudzoval nás k tomu, aby sme si aj v ťažkých podmienkach dokázali zachovať svoje povolanie, ktoré máme ako cirkev, a zároveň boli silou, ktorá pôsobí v záujme zvýšenia slobody, ľudskej dôstojnosti a ochrany ľudského života. Uvedomil som si, že si ani nevieme predstaviť, s čím všetkým zápasia naši bratia, ktorí sa nasadzujú v službe v týchto krajinách. Sýria sa zmieta v občianskej vojne a kresťania často stoja pred ťažkou otázkou: majú zachraňovať seba a ujsť, alebo sa pustiť do duchovnej záchrany tých, ktorí stratili všetku nádej a sú otvorení evanjeliu. Úžasné požehnanie sa tu snúbi s ohrozením života, lebo kresťania sú v tejto oblasti častým cieľom extrémistických skupín. Sýrsky pastor Mazen H. hovoril o práci, ktorú konajú medzi 1600 utečencami, ktorí sú otvorení pomoci zo strany kresťanov a sú úrodnou pôdou pre evanjelium. Jeho žiadosťou bolo: „Modlite sa za moslimov."

Priznám sa, bol som prekvapený pestrosťou a šírkou misijnej práce EBF, o ktorej vlastne skoro nič nevieme. Preto sa budeme snažiť na stránkach Rozsievača postupne predstavovať jednotlivé projekty.

Záverečné vyhlásenia

Jedným z výsledkov koncilu boli aj vyhlásenia, ktorými sa prezentuje názor a vôľa našich spoločenstiev. Tento rok boli zamerané hlavne na Blízky východ a Sýriu. Ich obsahom je výzva k tomu, aby naše spoločenstvá vyhľadávali a podporovali ľudí, ktorí dokážu byť vo svojej oblasti obhajcami ľudských práv a práv menšín a ľahko zraniteľných kresťanských komunít.

Základom vyhlásení sú tieto verše:

Žalm 9, 7 – 8: „Nepriateľom je koniec; troskami sú na večnosť; rozboril si ich mestá a ich pamiatka už zapadla. Ale Hospodin večne tróni; svoj stolec si pripravil na súd."

Matúš 12, 30 – 31: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého srdca a z celej duše a z celej mysle a z celej sily. Druhé je toto: Milovať budeš blížneho ako seba samého. Nad tieto niet iného väčšieho prikázania." Je to naozaj veľká výzva, aby sme dokázali žiť podľa biblických princípov milosti a spravodlivosti aj v situáciách ľudského utrpenia, vykorisťovania, konfliktov a vojen. Je to výzva, aby sme pod vedením Svätého Ducha boli obhajcami spravodlivosti pre krajiny Európy, Strednej Ázie a Blízkeho východu.

Som rád, že naša krajina bola hostiteľom zástupcov nášho bratstva z tolkých krajín. Mám nádej, že tohtoročný koncil EBF je požehnaním pre našich bratov vo svete, ale aj pre nás samých.

Stano Kráľ

Co Evropa potřebuje?

Marie Horáčková

V sobotu 28. 9. 2013 se v bratislavském sboru na Palisádach uskutečnilo neobvyklé setkání sester z Čech, Slovenska, Maďarska, Francie, Holandska, Skotska, Norska a Bulharska.

Všechny srdečně přivítala sestra Ruth Maďarová. Jednalo se o návštěvu sester z EBWU.

Navštívily nás:

Aniko Ujvari – Maďarsko, Wies Dijkstra - Holandsko, Synnove Angen - Norsko, Fabienne Seguin - Francie, Margaret Brown - Scotland, Dimitrina Oprenova – Bulharsko.

Zeptala jsem se předsedkyně slovenského výboru sester Ruth Maďarové:

Kdy vznikl plán tohoto setkání?

Ruth - Celé to stretnutie vzniklo tak, že na konferencii v Hannoveri mi sestry z EBWU hovorili, že na jeseň 2013 sa bude konať koncil EBF (Európska baptistická federácia) v Bratislave.

Tohto koncilu sa zúčastňujú zástupcovia všetkých oddelení v našej cirkvi, teda aj sestier. Keďže v Hannoveri bol zvolený nový výbor sestier EBWU a vo funkcii sú zatiaľ krátko, rozhodli sa, že prídu do Bratislavy všetky sestry z výboru a po koncile si urobia vlastné stretnutie. Samotného koncilu sa zúčastnila len Aniko, Margaret a Fabienne. Keď už mali byť všetky v Bratislave, navrhli nám, že by sa s nami (s výborom sestier zo Slovenska a ČR) rady stretli osobne. My sme tento návrh vďačne prijali, v tom čase sme totiž aj tak plánovali stretnutie nášho výboru.

Ruth Maďarová pripravila všem sestrám otázku:

Jak byste popsaly současnou situaci ve vaší zemi?

Aniko – nejbolestivější věcí v Maďarsku je situace mezi ženami. Ztratily veškerou důvěru, nemají žádnou naději do budoucnosti pro své děti, nemohou důvěřovat lidem kolem sebe. Nedostatek peněz snižuje etickou úroveň jejich života. Ale stále ještě nacházím kolem sebe ženy a muže, kteří mají naději a jsou schopni zaměřit se na budoucnost, žijí v naději.

Problém je ve zdravotnictví. Při zjištění nemoci trvá vyšetření až tři měsíce a za tu dobu může dojít i k úmrtí člověka.

Toto vše se děje i ve sborech, ale my máme naději v Pánu Ježíši Kristu.

Fabienne – život ve Francii je lehký, velmi pohodlný a křesťané zapomněli na první lásku. Jsou zaneprázdnění. Mají dost času na televizi, ale málo času na čtení Božího slova a poslouchání Ducha svatého. Někdy je u nich zapnutá televize i v sobotu a v neděli ráno. V neděli žijí stejným způsobem života jako ve všední dny.

Někteří lidé ve sboru říkají, že musí víc myslet na sebe, ale myslím, že máme nnohem bohatší život v Pánu. Hlavně ženám přeji život v Pánu.

Wies – jsem hrdá na to, že jsem mohla prožít život ve svobodné zemi. Běhá mi mráz po zádech z toho, že ženy musí žít v nesvobodných zemích. Dobře jsem si to uvědomila po návštěvě vězení. Když jsem při odchodu řekla „nashledanou“, vězeň šel zpět a my jsme mohli jít ven. Holandsko je země svobodného názoru, ale volný a svobodný postoj a svoboda je pro Holandsko nebezpečí. Je mi líto, že to musím říci, ale velmi mnoho lidí k nám přichází. Mnohdy dobrý úmysl zůstane doma a lidé s sebou přinášejí velké problémy. Nejvíc mne ale mrzí chování samotných Holanďanů. Kriminalita je všude, ale o svůj život se nemusíte bát. Holandsko bylo křesťanskou zemí. Na mincích stálo: „Bůh je s námi“, ale dnes už to tak není. Modlete se prosím za naši zemi.

Synnove – Norsko je na tom podobně jako Holandsko. Jsme „mírotvůrci“, přejeme si mír, dáváme peníze chudým zemím, ale odešlo pryč Boží jméno, které bylo dříve součástí země. Hodně lidí říká, že se vyprostilo ze země. Můžeme být, kým chceme, dělat, co chceme, ale žijeme náboženství, které jsme si sami vytvořili. Něco jsme vzali z Budhismu, něco odjinud a máme své vlastní náboženství. Sbory rostou příchodem lidí z cizích zemí. Ve sboru máme lidi z 12 zemí.

Margaret – Skotsko je bolestná země. Naše vláda se přiklání k praktikám snižování morálky. V Parlamentu se rokuje o manželstvích homosexuálů a my musíme povstat a říci svůj názor, pozvednout svůj křesťanský hlas.

Mezi křesťany panuje apatie, ale máme skupinku s názvem „Modlitebníci Skotska“ a ti se modlí s věřícími poslanci v Parlamentu, ale jsou ochotni modlit se i s nevěřícími poslanci.

Modlíme se za každodenní život ve víře. Máme u nás mnoho modlitebních skupin, které žijí ve víře, že Pán Bůh modlitby slyší.

Dimitrina – Bulharsko prožívá dost těžké časy.

Máme vládu, která tvoří menšinu, a další tři strany, které se dostaly do Parlamentu.

Jedná se o stranu tureckou, komunistickou a stranu „Útok“ – to je radikální strana, jejíž členové se vyznačují tím, že nenávidí menšiny. Tyto tři strany tvoří bulharskou vládu. Každý večer se v ulicích konají protestní demonstrace, ale vše je marné. Rozpočet země se zvyšuje, berou se půjčky. Vesnice se zadlužují, náklady na sociální práci jsou hrazeny ze zapůjčených peněz. Hodně lidí je ateistů, ve sborech chybí celá jedna generace. Dnešní šedesátníci vyrůstali v čase komunistické éry.

Nejhůře jsou na tom ženy. Aby uživily rodiny, mají až tři pracovní místa. Pro mne je hodně těžké něco organizovat, ženy na setkání nemohou přijít. Většina žen jsou Romky, ale ty se kvůli diskriminaci menšin bojí cestovat.

Modlete se prosím za naši odvahu a sílu. Mnohokrát čekáme, že se situace zlepší, ale ta se nemění. Až budeme mít sílu a odvahu, mohou naše sbory růst.

Do Bulharska utíkají lidé ze Sýrie, ale naše finanční prostředky na to nestačí. V místnosti pro čtyři lidi žije až 16 – 17 lidí. Jsou tam nemocní, nikdo nemá peníze, aby jim pomohl.

Modlete se prosím za naši moudrost, abychom věděli, co máme dělat. Věříme, že Pán nám dá příležitost.

Ruth : Pán Bůh mi připomněl postavu Jeremiáše. V čase přestěhování Izraele do Babylona, v čase zajetí v Babyloně stál Jeremiáš stále na svém místě. Udělal vše, co od něj Pán Bůh žádal. Pro nás je naděje, že Pán Bůh má moc nad všemi národy.

Žijeme v době, kdy je II. příchod Pána Ježíše Krista blízko. Měli bychom se modlit za naše země, abychom si znovu uvědomili, co Evropa potřebuje. Pojďme zpívat píseň: „Spoj nás v jedno Pane.“

Poté jsme všechny povstaly, spojily se a s písní na rtech vytvořily kruh.

Po závěrečném referátu sestry Aniko na téma 1. žalmu jsme se rozloučily a rozešly do svých míst.

Aktuální téma

Východiska a reflexe postoje BJB v otázce majetkového narovnání s církvemi

Zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi, mediální obraz BJB, argumentace pro a proti ne/přijetí zákona či teologicko-historická perspektiva, to jsou názvy referátů, které zazněly během sedmého ročníku Procházkovy přednášky.

Další z cyklu setkání nad aktuálními i historickými tématy se uskutečnila v sobotu 5. října ve sboru BJB Na Topolce v Praze.

„V několika předchozích letech jsme se důkladně věnovali tématu politické persekuce BJB v období od konce padesátých let do začátku normalizace. Ve státních archivech jsme objevili množství dosud neznámých a nezveřejněných informací, které vnesly do kolující ústní tradice nové světlo a pomohly nám lépe si představit situace, ve kterých se sbory i Jednota tehdy ocitly. Téma perzekuce jsme v minulém roce na Procházkově přednášce prozatím uzavřeli, ale náš cíl zůstává stále stejný – každé ze zvolených témat chceme sledovat z různých úhlů pohledu, chceme sebe i hosty přednášek inspirovat k vzájemným rozhovorům, diskusi, přemýšlení i znovupromýšlení vlastních postojů i postoje BJB jako celku," přibližuje obsah předchozích ročníků a cíl Procházkovy přednášky Ester Pěkná, spoluorganizátorka setkání.

Přednášky, diskuse, prostor pro společné rozhovory

V úvodu setkání byl představen zákon o majetkovém narovnání s církvemi. Obsah, formu i vývoj stávající podoby zákona představil student teologie Martin Stepanenko. Na něj navázaly dva příspěvky odhalující mediální obraz BJB. Nečekaný mediální zájem způsobený ojedinělým postojem Bratrské jednoty baptistů přiblížili předseda výkonného výboru BJB Milan Kern a student teologie Jan Koukal.

Hledáme-li stopu, jakou jsme nedávnými postoji zanechali v terénu, je na místě se ptát, které směřování vlastně sledujeme. A myslím, že jako učednice a učedníci Krista, nalézající se v baptistické tradici, se ohlížíme a vyhlížíme k Božímu Slovu…Myslím, že hlavní pohyb, který bychom měli sledovat, je ten, co nastal v jednotlivých sborech BJB," zaznělo mimo jiné od Jana Koukala.

Ředitel vyšší odborné školy sociální Dorkas, Petr Hlaváček, provedl analýzu argumentace výstupů představitelů orgánů a sborů BJB souvisejících s přípravami zákona o majetkovém narovnání.

„Souhrn veřejných vyjádření od 90. let 20. století po současnou situaci jistě stojí za bližší pozornost," doporučuje příspěvek Petra Hlaváčka Lydie Kucová, další z organizátorek setkání.

O mikroperspektivu k tématu přiblížení uvažování na úrovni konkrétního sboru obohatil setkání kazatel sboru BJB ve Vikýřovicích Ivan Stanko.

Poslední příspěvek, zabývající se teologicko-historickou perspektivou postoje, přednesl kazatel sboru BJB Na Topolce Jáchym Gondáš.

„Tento zákon nějak rozumí církvi, jejím potřebám a jejímu významu, nějak rozumí také závažným motivům křivdy a její nápravy... Když pak vezmeme v úvahu, že se naprostá většina českých církví k tomuto zákonu přihlásila, vyplývá z toho, že teologie obsažená v jeho textu jim není cizí, nepohoršuje je, že se s ní dokonce do značné míry ztotožňují," otevřel Jáchym Gondáš své zamyšlení nad specifickou teologickou orientací zákona o majetkovém narovnání a třemi nejvýraznějšími motivy – majetkem, spravedlností a odpovědností, které se objevují nejen v zákoně, ale byly často opakovány i v souvisejících rozhovorech a argumentaci pro a proti jeho ne/přijetí církvemi.

Procházkovu přednášku poté uzavřela společná diskuse, jíž moderoval předseda historické komise BJB Miroslav Franc a v rámci které zazněly např. doplňující postřehy i sdílení zkušeností se zahraniční praxí odluky církve od státu.

Novinkou letošní Procházkovy přednášky bylo přichystání sborníku ze setkání. Sborník Procházkovy přednášky 2013 obsahuje úplné texty proslovených příspěvků a je možné jej objednat kontaktováním sboru BJB Na Topolce nebo přímo na adrese: prochazkova.prednaska@gmail.com. Cena sborníku je 40 Kč a zisk z prodeje bude určen na pokrytí tiskových nákladů.

„Děkujeme všem řečníkům i hostům setkání za aktivní účast a podporu. Těšíme se za rok na další Procházkovu přednášku. Pokud vás již nyní napadá téma, kterým byste se spolu s námi chtěli příště zabývat, neváhejte nás prosím kontaktovat na uvedené adrese," uzavírají Lydie Kucová a Ester Pěkná.

Více informací o Procházkově přednášce najdete na www.topolka.estranky.cz/clanky/prochazkova-prednaska.

Račkova chata

Vlastimil Pospíšil

Je málo chat, které by byly tak známé jako chata v Račkové dolině pod Vysokými Tatrami. Pojme přes osmdesát osob. Byla postavena hned po druhé světové válce a s myšlenkou stavby přišel tehdejší vavrišovský baptistický kazatel Michal Kešjar. Přidali se další bratři. Z Mikuláše bratr Nahálka, z Liptovského Hrádku Vlado a Ján Kováčovi. K myšlenkám přidali bratři čas, peníze i materiál na stavbu. Nemalým podílem se na díle účastnily i jejich manželky. Stranou nestálo ani příbuzenstvo a členové okolních sborů. Postupně se přidávali další pracovníci ze slovenských baptistických sborů, pozadu nezůstali ani bratři z Čech a Moravy. Bratři, starší i mládež nepřicházeli jen pracovat, ale přinášeli podle svých možností i peníze na stavbu. Všichni byli pro toto dílo zapálení. Společné dílo mělo sloužit Božímu dílu a slouží dodnes. Pouze s jednou, nemalou přestávkou.

Po únorovém převratu v roce 1948 byla chata zkonfiskována a sloužila komunistickým záměrům. Do rukou Bratrské jednoty baptistů se opět dostala až po změně politického systému u nás. Trvalo ještě hodnou chvíli, než přešla úplně do rukou původních majitelů – Bratrské jednotě baptistů. Vyžádalo si to ne málo úsilí. Dnes slouží těm, kdo chtějí prožit několik krásných a bezstarostných dní v krásné tatranské přírodě.

Do chaty se vrátila i „mládež“, která kdysi kopala základy této chaty, vozila dříví, čistila cihly na stavbu. Tuto dřívější mládež – dnes již seniory a seniorky ze slovenských i z českých sborů – chata s vděčnosti přijímá. Letos se konalo setkání seniorů již po jedenácté, jako každoročně v první polovině měsíce září. Chatu spravuje sestra Ing. Trnavská. Bratr Vasil Vološčuk z Klenovce organizuje setkávání seniorů a stará se také o přípravu duchovního programu.

Téma letošní konference seniorů znělo: „Život křesťana ve Světle“. Víme, že tímto světlem je Pán Ježíš, jak nám to krásně a srozumitelně popsal evangelista Jan v 1. kapitole evangelia.

Neseděli jsme pouze na přednáškách, ale zbylo nám dostatek času i na vzájemné sdílení, procházky i odpočinek. Každý si přišel na své. Na každé konferenci seniorů je jeden den vyčleněn na poznávací zájezd. Jezdíme střídavě do Vysokých nebo Nízkých Tater, anebo do některého z okolních měst. Zájezdy organizuje profesor na vysoké lesnické škole bratr Ivan Vološčuk, který dobře zná Vysoké i Nízké Tatry. Během jízdy nás obohacuje odbornými přednáškami, se zájmem odpovídá na naše dotazy. Na zpáteční cestě se účastníme večerního shromáždění v některém z podtatranských sborů. Účastníci zájezdu zpravidla v onom sboru slouží.

V letošním roce přijelo na setkání za celou dobu trvání konferencí nejvíc českých seniorů. Senioři a seniorky z českých sborů, naplánujte si jeden týden volna na Račkovou chatu, abyste mohli zakusit duchovní atmosféru, která vás nenechá chladnými. Jistě budete okouzlení pohledem na Vysoké Tatry a budete se kochat krásnou tatranskou přírodou. Kdo přijede jednou, jistě si nenechá ujít další příležitost.

Těšíme se na vaši účast.

Zamyslenie nad žalmami

J. Stupka

Aké sú milé tvoje príbytky, ó Hospodin mocností... lepší je deň v tvojich sieňach ako inde tisíc.

Pravdivý výdych duše, najlepšie sa dá porozumieť srdcom. Preložme si ho do našich podmienok a vzťahov. Napríklad: Lepší je deň v zhromaždení ako šesť dní bez neho. Radujem sa, keď mi hovoria, poďme do domu Hospodinovho. Jeden deň – neporovnateľný s dňami týždňa. Zastavili sa naše nohy v tvojich bránach, zastavili sme sa na správnom mieste; budeme pozorovať a vnímať, ako sa prihovára našej duši svätý Boh. Jeruzalem vystavený ako mesto, ktoré nás spája dovedna. Vo všetkej pokore, nežnosti a trpezlivosti sa budeme učiť znášať vospolok v láske, usilovať zachovať, udržať jednotu ducha v zväzku pokoja. Tá námaha sebazaprenia, seba umenšenia nám stojí zato. Požehnanie, o ktoré sme prosili, na ktoré čakáme – príde, prežijeme ho v svojich údoch, bunkách celého svojho tela: bude ako výborný olej na hlave, ako rosa Hermona, čo padá na Sionské vrchy. Lebo Hospodin tam udelil požehnanie a život na veky. Taká veľká a slávna vec, keď sa Boží ľud stretá v tomto duchu. Platí to aj o senioroch v Račkovej doline...

„Blahoslavení, ktorí prebývajú v Tvojom dome, oni Ťa stále chvália. – Blahoslavený človek, ktorý v Tebe nachádza silu.“

Duša mi túži, priam prahne. Srdce – telo plesá.

Hlboká pravda o našej duši. Hoci to nie je jediná pravda o nás. Nie je to jediná túžba, ktorá nami hýbe. Žijeme sa rôznymi túžbami. Nedivme sa. Sme na svete, ktorý Boh stvoril pre nás. Všetko, čo vyšlo z Božej dielne, je dobré – dokonalé. 15. júna som si privstal a včas ráno si počkal na vychádzajúce slnko spoza Kriváňa. Jedinečný zážitok. Zastaviť sa vďačne pri jabloni, obsypanej dozrievajúcimi jablkami. Alebo pozorovať bystrinu ako uteká a uteká, nič ju nezastaví. Napokon, dielo Božích rúk sa denne dotýka všetkých našich zmyslov. „Nebesá rozprávajú slávu silného Boha, a dielo jeho rúk oznamuje obloha. Deň dňu hovorí slovo a noc noci podáva poznanie. Niet reči, nieto slov, nepočuť ich hlas. A predsa ich zvuk sa nesie po celej zemi.“ (19. žalm)

Ale čo urobíme s nezmyselnými túžbami, ktoré prichádzajú s dotieravou reklamou, romantizujúcimi pútačmi a rozsievajú falošnú mienku o šťastí? Dokážeme sa včas spamätať? Prepíname na inú vlnovú dĺžku? „Lež kto porozumie poblúdeniam? A preto i od tajných ma očisti. Aj od spupných zdrž svojho služobníka, aby nepanovali nado mnou“. Duša chce viac, chce všetko, kvôli čomu bola stvorená. Myslím, že sa podvedome bráni, aby nebola udusená starosťami, bohatstvom a rozkošami života. To všetko a najvyššie nachádza v Bohu. Každý, kto v Pánu Ježišovi stretol svoje šťastie, vrchol, príbytok, svoj domov... kto prijal spásu, po inom netúži, spievame v piesni... Doprajme to svojej duši.

„Blahoslavený človek, ktorý v Tebe nachádza silu..., idú od sily k sile.. s pribúdajúcou silou kráčajú.“

Prirodzene o silu, zmocnenie prosíme, ale od Pána ju dostávame cez Slovo. K modlitbe za silu náleží tiež prosba: Uč ma milovať Tvoje slovo, aby som siahal po Biblii s chuťou a túžbou po pravde, ktorú ponúkaš osobne pre môj život dnes. Svätému Duchu dávame priestor, aby nám zjavoval a pripomínal vôľu najvyššiu. Podriadime sa. Príkladom nám môže byť modlitba Dávida: Vždy si predstavujem Hospodina pred sebou, ktorý mi radí.

Niekedy viac ako priamu silu a zmocnenie potrebujeme poradiť ako zoslabnúť, aby sa v nás mohla prejaviť a pôsobiť moc Kristova. Apoštol Pavel naliehavo prosil o slobodu od ostňa, ale dostane milosť v hojnejšej miere a vyvrcholením zápasu je spočinutie v milosti a chvála vlastnej slabosti. Zmocnenie prichádza k nám niekedy okľukou, cez rešpektovanie našich hraníc a obmedzenia vlastnej moci. Koľko hlúpostí urobíme v živote len preto, že sme silní sami zo seba. Máme guráž. V hneve, o ktorom sme mysleli, že je spravodlivý, a pritom to bola len zlá vôľa, zlá myseľ, alebo neúspech a nezdar tela.

„Blahoslavení, ktorí prebývajú v Tvojom dome, oni Ťa stále chvália. Lebo Hospodin Boh je slnkom a štítom... Ľúbeznosť a slávu, alebo milosť a slávu udeľuje Hospodin.“ Božia sláva je zviazaná s ľúbeznosťou. Taký je Boží charakter. Každý v okruhu Božej slávy, kto sa k nej priblíži, je tam vítaný. Nie tak sláva ľudí, ona sa viaže prevažne s pýchou, mocou i stratou zdravej súdnosti. Slávny nepotrebuje vzťah, ani život v ňom, vie ľahko zneužívať a manipulovať. Slávni často stratia súdnosť o Božích daroch života.

V Božej sláve môže každý rozvinúť svoj potenciál – talenty. Nikto nie je zabudnutý, ani vytláčaný – Boh nepohŕda ani najmenšími.

Nedivme sa, že duša túži, priam prahne, i srdce i telo plesá po sieňach Hospodinových. To vlastne túži po Božej múdrosti, po Jeho pravde, po Jeho prijatí. Nenechajme svoju dušu živoriť, podriaďujme ostatné túžby a vnemy jej túžbam a potrebám. Presvedčili sme sa už, že keď je Kráľovstvo Božie a Jeho spravodlivosť na prvom mieste, ostatné nám bude pridané.

Každý z nás by vedel porozprávať o pohyboch srdca (slová to nedokážu vyjadriť), čo dostávame pre život, keď duša neživorí, ale všemožným spôsobom je uspokojovaná jej svätá túžba.

Bratr kazatel Daniel Průša slaví 90 let

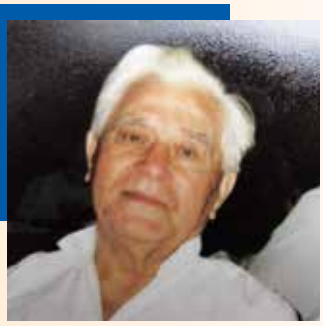

Narodil se 28. 11. 1923 v Budapešti českým rodičům. O tři roky později se rodina přestěhovala do Bělehradu za prací. Zde se mu vedle základního vzdělání dostalo i hudební vzdělání. Jelikož projevoval hudební nadání, učil se hře na housle a kytaru a zpěvu. Toto své obdarování hojně využíval ve své pozdější službě.

Další jejich společný život ovlivnily události 2. světové války. Při bombardování srbské metropole r. 1941 bratr Daniel prožil vyslyšenou modlitbu za Boží ochranu, ačkoli přišli o vše, jejich životy byly ochráněny. Z Bělehradu pak odešli na venkov. V roce 1943 byl bratr pokřtěn kazatelem Š.Pinterem v Padeji (tehdejší Jugoslávie). Koncem roku 1944 vstoupil z donucení do srbského partyzánského oddílu, kde působil až do konce války.

Po válce se společně se svou sestrou Helenou přestěhoval do Československa, zde získal práci ve válcovnách plechu Frýdek-Místek. Začal také navštěvovat baptistický sbor v Ostravě. V roce 1946 se při evangelizaci kazatele Paveldy z USA rozhodl pro kazatelskou službu a studium na semináři. Absolvoval baptistický bohoslovecký seminář v Praze r. 1950.

Svou vojenskou povinnost odsloužil v oddílech PTP v dolech. Mezitím ve sboru v Žatci poznal svoji manželku Marii roz. Blažkovou a v roce 1951 se s ní oženil. Protože nedostal státní souhlas pro kazatelskou službu v Žatci, musel pracovat v civilním zaměstnání. Až roku 1958 obdržel potřebný souhlas a nastoupil jako kazatel sboru ve Vsetíně. Zhruba po roce mu však byl souhlas odebrán pro odmítnutí spolupráce s StB. Bratr musel opět nastoupit do civilního zaměstnání v dělnických profesích. Ve vsetínském sboru ale i nadále vypomáhal. V lednu 1969 po své rehabilitaci se konečně mohl vrátit do kazatelské služby.

Následovala služba ve sboru v Pardubicích (1969-71), v Liberci (1971-75) a v Ostravě (1975-84). Už jako důchodce se v roce 1986 ujal asi na 1,5 roku kazatelské služby v Tekovských Lužanech na Slovensku. V ostravském sboru i později sloužil slovem, pastorací, při evangelizacích a písněmi, a to i na stanicích v Suchdole nad Odrou a Krnově.

Po revoluci od roku 1990 se zapojil do duchovenské práce ve věznicích v Ostravě, kterou vykonával aktivně až do roku 2003.

Jak sám říká: „Mé duchovní poslání nebylo snadné, díky Pánu za vše, co jsme mohli prožít v Jeho díle.“ S rodinou prožili i těžké chvíle, ale vždy vkládali svoji budoucnost do Božích rukou a bojovali na modlitbách, tak jako i dnes uprostřed nemocí a tělesných problémů. Za svůj život a vykonané dílo bratr děkuje „Králi věků, nepomíjejícímu, neviditelnému, jedinému Bohu buď čest a sláva na věky věků. Amen.“ 1Tm 1:17

P. S. Podrobnější životopis bratr sepsal v roce 2007 pod názvem Mé zkušenosti s Pánem, zájemci o tuto knihu mohou napsat na mail bjb.ostrava@volny.cz

Jiří Marek
kazatel BJB Ostrava

Valéria Šalingová

Vlastimil Pospíšil

Manželka bratra kazatele Daniele Šalinga z Bratislavy byla ve sborech známá jako „Valika“. Narodila se Boženě a Vojtěchu Luptákovým v Popradu pod Tatrami. Měla jednu sestru a dva bratry, dceru Rút, syna Daniele, pět vnoučat a dvě pravnoučata. Letos by se dožila 85 roků, ale Pán ji odvolal k sobě a tak ji zprostil útrap těla. Sestra žila devět let v ústavu pro těžce postižené, z toho čtyři roky na vozíku. Svoji těžkou nemoc snášela jako statečná věřící žena, plně oddaná Pánu Ježíši bez velkého naříkání na svůj „osud“. Projevovala se tam jako Boží dítě a byla příkladem ostatním nemocným v trpělivosti. Její manžel ji navštěvoval každý týden a pravidelně za ní chodily některé sestry ze sboru. Každý týden ji navštěvovala lékařka a po posledním vyšetření dne 12. září sestře sdělila: „Váš zdravotní stav je dobrý.“

Jen co lékařka zavřela dveře, sestra zavřela oči, a když je otevřela, uzřela Toho, který si pro ni přišel – Pána Ježíše. Odešla už ne do jiného ústavu, ale do příbytku, který pro ni připravil její Pán. Odešla k Tomu, jehož velmi milovala a byl jí Alfou i Omegou, Počátkem i Koncem.

Se svým manželem Danielem prožila v manželství 65 roků a život manželky kazatele nebyl právě ustlán na růžích.

Prošli spolu službami ve sborech Jelšava, Kežmarok, Vavrišovo a na podzim roku 1962 zakotvili v bratislavském sboru, kde bratr D. Šaling působil až do odchodu do důchodu jako kazatel.

Rodinu kazatele Šalinga jsem velmi dobře znal. Byl jsem kazatelem v Miloslavově, navzájem jsme si nejednou vyměnili nedělní služby a někdy i biblické hodiny.

V Bratislavě jsem byl více než on v Miloslavově. Důvodem byly bratrovy celocírkevní úkoly. Trávil hodně času na cestách.

Pro hosty měla sestra Valérie vždy dveře i náruč otevřenou. Byla velice laskavá a pozorná.

V jejich domácnosti se často střídali hosté nejen z naší vlasti, ale i ze zahraničí. Své povinnosti v rodině zvládala sestra velmi dobře, i když větší tíha výchovy dětí stála více na ní než na manželovi.

Bratr Daniel nesl tíhu nemoci své ženy velice statečně, nejvíc v modlitbách – na kolenou.

Sestra odešla ke svému Pánu v dopoledních hodinách ve čtvrtek 12. 9. 2013. Rozloučení se sestrou Valérií Šalingovou se konalo v neděli 15. 9. 2013 v odpoledních hodinách v modlitebně BJB v Bratislavě.

Loučili se manžel Daniel Šaling, dcera Rút s manželem Tomášem, syn Daniel s manželkou Elenou, vnoučata Tomáš s manželkou Katarínou, Nina, Petra, Andrej, dále vnučka Milica s manželem Mirem, pravnoučata Paulína a Ruben a další rodina, bratislavský sbor, personál a obyvatelé domova důchodců na Pivonkovej ulici v Bratislavě.

Na život a službu sestry Valérie Šalingové nezapomenou ti, kteří prožili v její blízkosti společné obecenství ať již v Jelšavě, Kežmarku, ve Vavrišově či v Bratislavě.

Rodině Šalingové přejeme Boží sílu ke zvládnutí ztráty milované osoby.

Výročí manželů Hruzových
55 let ve společné službě Pánu

V neděli 22. září 2013 jsme spolu s mnohaletými členy Bratrské jednoty baptistů v Lovosicích, Františkem a Františkou Hruzovými v modlitebně teplického sboru oslavili jejich vzácné výročí. Letos jsou již 55 let mužem a ženou před Pánem, rodiči a prarodiči, kteří vedou své blízké k živému vztahu s Bohem. Bratra Františka jistě mnozí čtenáři pamatují ještě z jeho působení ve funkci kazatele. Sestra Fanynka (snad mi promine to důvěrné oslovení) je mu i nyní velkou oporou. Vždy, když přijedou s dcerou Martou, jejím mužem Jendou a vnukem Kristianem, zavládne na bohoslužbě v Teplicích, Křičkově ulici č. 13, atmosféra klidu a radostného sdílení. Přejeme manželům Hruzovým z Lovosic ještě mnohé roky společného života, kterým oslavují našeho Pána, Ježíše Krista.

Jan Maryško

Rozlúčka s mojou najdrahšou MAMENKOU

Na Nový rok 2013 som si vytiahla veršík Ž 18, 29: Bo Ty rozsvecuješ môj svieceň, Hospodine, môj Boh mi ožaruje temnotu. Prišiel jún a ja som si ho znova vyhľadala a pomyslela si: dobre, žiadna tma.

Dni utekali, až prišiel 18. jún 2013, keď som išla na bicykli do práce a zrazil ma vodič motorky. Mojou poslednou myšlienkou vtedy bolo: ešte dve-tri minúty a budem v práci. Tie dve-tri minúty sa predĺžili na osem týždňov maródky. Od mamenkinej kamarátky som sa dozvedela, ako ťažko to niesla. Cez prázdniny bol jeden vnúčik zo zboru CB v Michalovciach na päť týždňov v USA. Príchod domov bol plánovaný na 14. 8. 2013 – teda jeden deň pred mamenkinými narodeninami. Stalo sa však, že skupina, s ktorou cestoval, zmeškala lietadlo a nebolo isté, či prídu podľa plánu. Nakoniec prišli, ale ako jedinému zo skupiny sa mu stratil kufor. Niesla som to ťažko, ale aspoň bol doma a konečne došlo k pokoju pred najväčšou temnotou môjho života.

Moja mamenka sa 15. augusta dožila 72 rokov a my sme sa zišli ako rodina k oslave jej narodenín v nedeľu 18. augusta 2013. Nasledujúci týždeň už bola v nemocnici. V sobotu predpoludním sme ju zobrali na pohotovosť, z nej na interné oddelenie, kde dostala výživu s dvoma injekciami a po prehováraní lekárov zostala na liečenie. S prístupom lekárov v nemocnici v Kráľovskom Chlmci sme však neboli spokojní, a tak sme mamku previezli do nemocnice v Michalovciach. Keďže len jeden a pol roka predtým sme videli zomierať otca, bolo mi jasné, že situácia sa nevyvíja dobre. V sobotu večer som poslala druhému kazateľovi zboru v Košiciach J. Michalcovi SOS správu: „Prosím za modlitby za uzdravenie pre moju mamku, ktorá je v nemocnici. Ester Tóthová z Čiernej."

V pondelok som bola mamku navštíviť. Cestou domov som plakala a kričala na Boha: „Ako môžeš povedať, že mi budeš osvetľovať moju tmu, keď ja žiadne svetlo nevidím, iba samú temnotu?" Toto som prežívala asi dva-tri dni, potom som začala badať pôsobenie modlitby – Boží pokoj – a počas cesty do nemocnice a z nej som začala proklamovať Ž 103, 1 – 5. Iba tohto roku sme zistili, že nezávisle na sebe nám bol obom ten žalm blízky. Nepozerala som televíziu ani nepočúvala rozhlas, žila som len žalmom 103.

V tej dobe mi volalo viac sestier a ja som v jednom rozhovore povedala, že verím, že táto choroba nie je na smrť, ale na Božiu slávu. Čakám len na to, že Pán Ježiš povie: „Staň sa podľa tvojej viery," a urobí zázrak. Stav mojej mamenky sa však stále zhoršoval. K prvej diagnóze – cievnej mozgovej príhode – sa pridala horúčka, opuchnuté ruky boli znakom, že prestávajú pracovať obličky, bolo nevyhnutné kŕmenie cez nosnú sondu, potom prišla druhá porážka, plúca mala zanesené hlienmi.

Po čase som Bohu v pokore vyznávala, že sa neviem sama za seba zaručiť, ako sa budem správať o týždeň, mesiac... že moje ruky sú prázdne a ja neviem nič ponúknuť na vyváženie utrpenia mojej mamenky. Prosila som Pána, aby nehľadel na moje utrpenie, ale aby bol milosrdný k mamenke, ktorá bola celý svoj život milosrdnou samaritánkou, a keď videla niekde nedostatok, radšej sa ona vzdala svojho, len aby sa pomohlo núdznym.

Pri pohľade na jej utrpenie som sa začala zmierovať s myšlienkou, že ju môžem stratiť a nikdy jej drahú tvár už nebudem môcť pobozkať, pohladiť. Pomaly som vedela povedať: Pane, staň sa Tvoja vôľa, ako v nebi tak i tu na zemi... Ty vieš, Pane, čo je pre moju mamenku najlepšie.

Tak som prišla za ňou aj 16. septembra poobede a prihovorila som sa: „Mamenko, prišla za tebou tvoja nehodná dcéra..." Ona otvorila pravé oko a zaligotala sa v ňom slza. Predtým som ju v jej oku nevidela. To bola naša posledná rozlúčka. Mamenka potom v neskorých večerných hodinách opustila slzavé údolie tohto sveta. Počas tohto obdobia najväčšej tmy v mojom živote som mohla prežívať silu modlitieb bratov a sestier, ktorí v čase, keď som sa už nedokázala modliť, niesli na krídlach modlitby pred Pána moju rodinu, sami pritom mnohí v rôznych chorobách a pripútaní na lôžko. Ďakujem Pánovi za týchto vzácnych ľudí a žehnám im. Teraz už len očakávam, že Hospodin bude ožarovať moju tmu, o ktorej som nevedela, aká môže byť čierna.

Mamičkin životopis:

Ester Tóthová, rodená Šinková, sa narodila na Legénde v dnešnom Maďarsku 15. 8. 1941, ako tretie dieťa z piatich súrodencov v rodine Alžbety a Jána Šinkových. V dôsledku Benešových dekrétov bola rodina vysťahovaná na Slovensko a po určitej dobe sa usadila v Panických Dravciach. V zbore BJB v Panických Dravciach, ktorý patril pod Lučenec, sa zaoberala s deťmi ako učiteľka besiedky, dorastu a táto jej láska k deťom ju sprevádzala celý život. Nebol pre ňu problém nadviazať kontakt so žiadnym dieťaťom – bielym či čiernym. Na vyznanie vlastnej viery bola 11. 9. 1954 pokrstená v Lučenci br. kaz. Václavom Čermákom. 24. 4. 1965 sa vydala za Štefana Tótha z obce Čierna, kde potom spolu stavali s láskou rodinný dom pre budúcu rodinu.

V roku 1966 sa im narodila dcéra Elvírka, ktorá však na svet prišla mŕtva. Táto skutočnosť mojou mamkou tak otriasla, že sa nevedela dlho pozrieť na detský kočiarik. Po

Ester Tóthová
15. 8. 1941
16. 9. 2013

roku sa narodila dcéra Ester, potom v roku 1969 syn Štefan a roku 1971 dcéra Azenata. V tých rokoch plných starostí s výchovou detí si často myslela, že sa nikdy nebude vedieť vyspať do sýtosti. Deti však pomaly dospievali a začali si zakladať vlastné rodiny. Veľmi sa tešila z príchodu vnúčat, ktorými rodinu obdarila dcéra Azenata: synmi Pavlom a Markom a dcérami Kristínkou a Zuzankou. Potom sa oženil syn Štefan a rodina sa rozrástla o dvoch vnukov – Samka a Števka. Tieto vnúčatá často trávili svoje prázdniny u milujúcich starých rodičov. S manželom Štefanom prežili spolu necelých 47 rokov spoločného života, ktoré boli plné radosti i ťažkých chvíľ, ba i žiaľu.

I keď moji rodičia neboli dokonalí, prajem našim dietkam na Slovensku, aby mohli vyrastať v starostlivosti a v láske takých rodičov, akých som mala ja.

Dcéra Ester

Zasílání příspěvků

Své příspěvky do časopisu můžete zasílat na adresu rozsievac@baptist.sk i dopředu! Vaše články zařadíme podle témat.

Články, prosíme, zasílejte v řádkování 1,5, s použitím písma Times New Roman, velikosti 12. Texty nijak neupravujte, nemusíte je zarovnávat na střed, pište plynule bez odklepávání „entrem“ na konci řádků. Dokumenty, prosím, posílejte ve formátu doc, ne jako docx. Texty na inzerci, prosím, zasílejte bez grafické úpravy, náš grafik váš inzerát upraví a zařadí na stránku. Pod text vždy napište autora článku, případně prameny, z nichž jste čerpali. Pokud možno, zašlete k článku fotografie, zvláště jedná-li se o ohlasy z akcí vašich sborů, blahopřání apod. Fotografie pro tisk by měly být zaslány v nejvyšší možné kvalitě rozlišení ve formátech JPEG, EPS nebo TIFF.

Nevkládejte je do textu, zašlete je zvlášť. Pokud budete posílat inzerci zpracovanou v PDF, převeďte písmo do křivek a PDF vytvořte ve vysoké kvalitě pro tisk, nejlépe i s ořezovými značkami. Jinak zasílejte inzerci ve formátu doc. (word)!

Děkujeme za pochopení a těšíme se na vaše příspěvky!

Upozornění:

Za obsahovou a stylistickou stránku textů vydaných v Rozsévači odpovídá autor. Redakce si vyhrazuje právo příspěvek krátit, upravovat, případně neuveřejnit a neodpovídá za obsah uveřejněných inzerátů. Všechny články procházejí jazykovou úpravou.

Děkujeme za pochopení a těšíme se na vaše příspěvky!

Témata příštích vydání:

Prosinec/December:
Nebeský bezdomovec
Uzávěrka: 4. 11. 2013

Finanční kompas

Někteří lidé si myslí, že se správcovství týká pouze toho, jak získat více peněz, my naopak věříme, že je to Boží způsob, jak zbudovat a získat zralé křesťany.

Česká evangelikální aliance (ČEA) zahájila projekt Finanční kompas, který je zaměřený na rozvoj štědrosti a zdravého přístupu k financím a správcovství z křesťanského pohledu.

Existuje jen velmi málo českých materiálů a nástrojů použitelných v církvi a právě tuto mezeru by měl projekt Finanční kompas zaplnit. Jeho cílem je poskytnout postupně celou škálu materiálů pro jednotlivce i sbory v oblasti biblických principů nakládání s financemi a majetkem a příslušné školení.

„Téma hospodaření, správcovství a dávání bude stále aktuálnější a to nejen v souvislosti s odlukou státu a církve.

Česká evangelikální aliance vidí jako svou prioritu přispět ke kultivaci církve v této oblasti a poskytovat relevantní zdroje, know-how, inspiraci a školení,“ uvedl tajemník ČEA Jiří Unger.

Nejen v církvi, ale i kolem nás má mnoho lidí problémy související s financemi – dluhy, manželské neshody ohledně financí, strach z budoucnosti nebo jen z těch pár dní před další výplatou, nebo naopak „trpí“ nedostatkem štědrosti.

Řada sborů řeší nejrůznějším způsobem pomoc lidem, kteří postrádají základní návyky hospodaření a správcovství a přicházejí do církve žádat o pomoc.

Mnoho lidí se stává novodobými otroky, jejichž oddlužení je téměř nemožné, a ztratili víru, že změna je možná.

Jen v loňském roce bylo nařízeno přes 800 000 exekucí. Lidé se pod tlakem stávají oběťmi predátorských finančních institucí, které nakonec jejich situaci ještě zhoršují.

Podle občanských poraden, s nimiž jsme v kontaktu, lidé přicházejí, až když je jejich situace příliš složitá, a často se sami nechtějí změnit, ale chtějí, aby je někdo zachránil.

Někdy je dostatečná „bolest“ přiměje ke změně, ale duchovní problém, který leží pod špičkou ledovce, kterým je špatné zacházení s penězi, se bez Boha vyřešit nedá.

Peníze jsou chtě nechtě jedním z hlavních protibožstev současnosti.

Biblický pohled na finance je v mnohém zásadně jiný, než pohled sekulární společnosti. Je ale otázkou, jak na tuto situaci jako církev zareagujeme, zda máme jednoduché nástroje jak pomoci a zda nás bude společnost vnímat jako ty nejlepší správce.

Jako první materiál Finančního kompasu byla v nakladatelství Návrat domů vydána kniha Peníze až na druhém místě. Je nejen praktická, ale ukazuje na to, jak velký vliv má naše hospodaření s penězi na vztah s Bohem.

Knihu je možné si objednat v kanceláři ČEA na adrese info@ea.cz Cena knihy je 200,- Kč plus poštovné.

Kniha byla během podzimu doplněna dalšími dvěma materiály – kurzem Biblického studia financí pro skupinky a Pracovním sešitem, který obsahuje praktické nástroje pro tvorbu rodinných rozpočtů, sledování výdajů, splácení dluhů atd.

Tyto materiály jsou v současnosti ve fázi testování se 14 skupinami z různých církví. O jejich případné dostupnosti se můžete informovat v ČEA. Dalším krokem bude práce na překladu materiálů pro děti.

Hlavním zdrojem informací a dalších zdrojů je webová stránka projektu www.financni-kompas.cz, kde je možné nalézt materiály pro rodiny, sbory, vyučování, videa, články, audio vyučování atd.

V sekci pro registrované pak najdete řadu materiálů a praktických tabulek pro rodinné hospodaření, prezentace pro vyučování ke stažení a další.

Vedoucím projektu Finanční kompas se stal Pavel Vimr.

Prameny: Křesťan dnes

Správy

Otvorenie expozície sestier Royových

Vážení čitatelia, srdečne Vás pozývame na otvorenie stálej expozície o živote a diele sestier Royových a ich spolupracovníkov, ktoré sa uskutoční 16. novembra v priestoroch Domova bielych hláv v Starej Turej. Otvoreniu expozície budú predchádzať slávnostné služby Božie v evanjelickom chráme a. v. so začiatkom o 10.00 h.

Slávnosť sa uskutoční k príležitosti 80. výročia postavenia Domova bielych hláv, ktorý je poslednou stojacou budovou zriadenou Kristínou Royovou v rámci jej duchovnej a sociálnej činnosti (okrem nej zriadila útulňu, nemocnicu a sirotinec Chalúpka, pričom súčasťou komplexu sociálnych ústavov bola aj spolková miestnosť Modrého kríža).

K jubileu už bola vytvorená výstava historických fotografií. Návštevníci slávnosti ju ešte budú môcť vidieť, rovnako ako aj obrazy detí z I. stupňa miestnej základnej školy, ktorými sa pokúsili opätovne vniesť život do tejto, žiaľ, čiastočne schátranej budovy.

Expozičná miestnosť sa bude nachádzať priamo v priestore, kde najprekladanejšia slovenská spisovateľka a čelná predstaviteľka prebudeneckého hnutia na Slovensku prežila posledné roky svojho života, a týmto spôsobom jej bude symbolicky vrátený. Nemienime však uviaznuť v dejinách, ale uchopujúc minulosť, hľadieť do budúcnosti. Naším cieľom je viesť najmä mladých ľudí k poznaniu histórie a evanjelia, inšpirovať ich k tvorivej umeleckej, sociálnej a duchovnej činnosti a povzbudzovať k činorodému postoju voči aktuálnym problémom miestnej komunity.

Ďalšou etapou obnovy Domova bielych hláv má byť zriadenie denného stacionára pre seniorov – malo by tak ísť o prinavrátenie budovy pôvodnému účelu, pre ktorý ho Kristína Royová k 1. máju 1933 zriadila.

Keďže ide aj o materiálne náročný projekt, ktorý by mal pretrvať niekoľko desaťročí, jeho uskutočnenie si vyža-

duje finančné prostriedky prevyšujúce pomery nášho združenia. V prípade, že sa rozhodnete budované múzeum peňažne podporiť, svoje príspevky môžete poslať na číslo účtu 1015619003/1111, variabilný symbol je 38 (počet evidovaných jazykov, do ktorých bolo dielo Kristíny Royovej preložené). Ďakujeme za akúkoľvek formu podpory.

Pavol Trúsik
o. z. SLUHA

Ze světa...

Irán: Jak se muslimové stávají ve vězení křesťany

Křesťané uvěznění v Iránu dosvědčují svoji víru i za mřížemi – jejich statečné vyznávání Krista přináší ovoce. Pastor Saeed Abedini, který je od července ve vězení v Teheránu, přivedl k víře – dle sdělení jeho manželky – na 30 muslimských spoluvězňů. Pastor Abedini byl odsouzen kvůli „Zakládání domácích církví“, které podkopávají národní bezpečnost, k osmi rokům. Podle svědectví jeho manželky, žijící dnes již v USA, má jeho vytrvalost přitažlivou moc na spoluvězně. Strážci vězení jej vícekrát, avšak stále marně vyzývali – také i s mučením – aby se vzdal své křesťanské víry. Abedini, bývalý radikální muslim, přestoupil v roce 2000 od islámu ke křesťanství.

Afganistan – Afgánským křesťanům hrozí poprava

Pro 30 miliónů obyvatel Afganistanu neexistuje jeden jediný křesťanský kostel. V Afganistanu se zhoršuje situace pro velmi malou křesťanskou menšinu, která musí žít v podzemí. Poslanec parlamentu Nazir A. Hanafi žádá nyní popravu Afgánců, kteří se obrátí v cizině ke křesťanství. Toto „odpadnutí“ od islámu musí být dle něho potrestáno smrtí. Poslanec Abdul L. Pedram v Kábulu dedukuje rostoucí počet obrácení ke křesťanství z přítomnosti amerických vojáků v Afganistanu. Islámská rada upozornila již prezidenta státu Hamida Karzaie na rostoucí počet křesťanských zaměstnanců v zemi. Od roku 2009 není v celém Afganistanu ani jeden veřejně přístupný křesťanský kostel. Z 30 miliónů obyvatel je téměř 99,9 % muslimů. Počet křesťanů, většinou cizinců, se odhaduje na 15.000.

Podle Idea Spektrum – přeložila
E. Titěrová

Očistné probuzení

David Wilkerson

Všichni proroci předpovídali o konci časů jako o shromáždění vytříbených, svatých lidí, kteří budou mít velké porozumění pro Boží slovo.

Daniel slyšel od Boha už jasné věci, ale „nerozuměl“ jim (Daniel 12, 8).

Nicméně věděl, že nadejde den, kdy očištění, protříbení a osvědčení zbylí porozumí a že v posledních dnech povstanou ti, kteří budou mít moudrost a soudnost v Božích věcech.

„Mnozí budou čištěni, běleni a tříbeni. Zlí lidé budou i nadále zlí a nikdo z nich neporozumí. Moudří však porozumějí“ (Daniel 12, 10).

Izajáš odsoudil duchovní slepotu odpadlého Izraele. Prohlásil: „Blouzní, když mají vidění, když mají soudit, bláboolí“ (Izajáš 28, 7). Tu trochu umění rozlišit, co kdysi měli, zničila jejich vášeň. Izajáš ale prorokoval o dni, kdy „hluší uslyší slova a oči slepých prohlédnou z černé tmy. …tehdy mé jméno posvětí …a budou mít bázeň před Bohem Izraele. Rozum dostanou duchem bloudící a ti, kdo reptali, se dají poučit“ (Izajáš 29, 18, 23–24).

Domnívám se, že probuzení posledních dnů, o kterém se tolik mluví, bude probuzením jakési očisty. Pokud má Duch svatý usvědčit svět z hříchu, spravedlnosti a soudu, pak je jisté, že v obrovském vylití Ducha svatého budeme zmítáni silnými vlnami usvědčení, a lehkomyslné nebo příliš shovívavé církve se budou chvět a budou nucené čelit svým hříchům.

Zatímco se spousta křesťanů honí za zázraky a znameními, nebo se hrnou za těmi, co vyučují o úspěchu a prosperitě, Bůh povolává spíše „samotáře“, kteří propadli většímu a většímu hladu po Kristu. Právě teď tato slavná společnost vystupuje do popředí!

Jednoho dne Bůh začal rozechvívat jejich srdce a oni se zbavili iluzí o veškerém pokrytectví a hanbě. Zabrali se do Božího slova, aby pochopili, jaké jsou Jeho nejvyšší cíle. Skrze svou víru nasadili roucho Kristovy spravedlnosti, poddali se Jeho požadavkům a rozhodli se – budeli to nezbytné, kráčet osamoceni, zcela v poslušnosti vůči němu. Rozhodli se naslouchat a snažit se porozumět Pánově vůli. Začali vidět věci v duchu a uvědomili si, že konec všeho je na dosah. Právě pro ně bylo určeno toto Pánovo slovo!

„Kristus přichází! Čiňte pokání, protože se blíží Pánův den. Odhoďte všechny zakořeněné hříchy a zaměřte se na věci nebeské! Nepodílejte se na budování lidských imperií a snů. Všeho se vzdejte a vykročte směrem k Němu.“ Nechť je toto slovo prohlašováno hlasitě a jasně!

Vzdelávacia konferencia BJB v Račkovej

Rozvod a život po rozvode

1. Manželstvo a rozvod (T. Kohút)
Pokus o porozumenie biblickej definície manželstva a prístupu k rozvodu.
2. Život po rozvode (B. Uhrin)
Predstavenie niekoľkých postojov založených na Biblii a zhodnotenie ich argumentov.
3. Miesto rozvedených v cirkvi (T. Valchář, V. Boško)
Naznačenie úlohy cirkvi v službe rozvedeným.

Cieľ konferencie

Cieľom konferencie nie je formulovanie záväzného postoja BJB k problematike rozvodov a ďalších manželstiev, ani vytvorenie manuálu pre postup cirkvi v službe rozvodom postihnutým ľuďom. Cieľom konferencie je prispieť k čestnému, zodpovednému, spoločnému zápasu o porozumenie Božieho postoja k rozvodu, k rozvodom postihnutým ľuďom, ako aj úlohe cirkvi v službe týmto ľuďom. Aj preto bude po každej prednáške diskusia.

Cieľová skupina

Konferencia je primárne určená členom staršovstiev našich zborov. Otvorená je však pre každého.

Miesto: Chata Račkova v Západných Tatrách (www.rackova.sk)
Kedy: v sobotu 9. 11. 2013 so začiatkom o 9:30 h
Cena a prihlásenie: www.baptist.sk Prihlásenie do stredy 6. 11. 2013

Zapůjčení nafukovadla

Nafukovací hrad "Dětský hotel" má rozměry 6 x 5 m x 6 m a je z PVC o tloušťce 0,55 mm. Ve složeném stavu pro přepravu má rozměry 80 x 80 x 100 cm a hmotnost 95 kg. Vejde se do velkého kufru, bez problému do aut jako Opel Zafira, Touran a pod. Možná i do velkého kufru nějakého hatchbaku se složenými sedačkami. Ještě je potřeba počítat při přepravě i s motorem, který je také k dispozici. Celková váha je do 120 kg. Dva lidé stačí na to, aby to dokázali unést a nainstalovat. Při instalaci hradu je potřeba pod něj umístit i nějaký koberec, protože děti po sjetí skluzavky se ocitnou na zemi bez obuvi a musí přeběhnout na druhou stranu hradu. Koberec, či jiná vrstva bude také chránit hrad od propíchnutí.

Nafukovací hrad je uskladněn v Kladně u kazatele Olega Gricyka. V případě zájmu o zapůjčení hradu jej můžete kontaktovat na telefonu: 774 117 031 nebo Email: eleos4u@gmail.com

Počúvajte Rádio7 na frekvenciách

103,6 MHz v Bratislave
107,4 MHz v Novom Meste nad Váhom
107,7 MHz v Banskej Bystrici

Na celom území SR cez satelit **Astra 3B** alebo cez internet na **www.radio7.sk**

Vysielame modernú kresťanskú hudbu od domácich i zahraničných interpretov, krátke duchovné povzbudenia, poradenské a diskusné relácie, informácie o dianí vo svete i cirkvi a mnoho iného.

Rádio7 je mediálnym projektom občianskeho združenia TWR media so sídlom:
Banšelova 17, Bratislava
tel.: 02 / 43 41 19 11
č. účtu: 2629010483/1100

Počúvajte nás a podporte naše vysielanie!

rádio 7

VÍKEND PRO MANŽELSKÉ PÁRY

TÉMATA – I. modul
- Intimita v manželství
- 10 top potřeb
- Emocionální pohár
- Uzdravení bolestí

Víkend bude probíhat formou společných přednášek s možností individuální diskuse jednotlivých manželských párů.
Účast je možná pouze bez dětí.
Pro děti je zajištěn souběžný víkend na chalupě na Pusté Rybné.
Přednášející: manželé Staroňovi, Horáčkovi a Kernovi

Ivan a Ester Staroňovi, přednášející

Hotel Skalní mlýn *** u Blanska
22.-24.listopadu 2013
(pátek večer – neděle odpoledne)
Cena: 3.500,-Kč / víkend a manželský pár

Přihlášky, info: sabina@zitny.cz
Tel. 777 87 89 40
více na www.baptistebrno.cz

Pořádá
Odbor pro manželství a rodinu BJB v ČR

DÍKŮVZDÁNÍ V NOVÉM

Vladislav Dušek

Slavnostní shromáždění ve slavnostně vyzdobeném sále. Je neděle 29. září 2013. Naše nová modlitebna v Aši ještě není úplně dokončená. Usoudili jsme ale, že by slavnost poděkování za úrodu mohla být v novém. V prostorném sále pro 200 lidí je nás 270. Nádherná atmosféra radostného očekávání a vděčnosti. Dopoledne tříhodinový program služby dětí, dorostu, mládeže, zpěváků, hudebníků a kázání. Pak společný oběd.

Odpoledne opět plný sál spolu s dalšími 200 internetovými posluchači. Požehnané další tři hodiny radostného setkání Božího lidu v Božím domě, v přítomnosti Božího Ducha.

Pozdravná slova kazatelů okolních sborů, písně mládeže, zpěváků a kazatelského kvarteta. Rozmluva mládeže na téma letošního díkůvzdání „uzdravení deseti malomocných". Proč přišel jenom jeden poděkovat? Proč devět nepoděkovalo? Jak to odůvodnil sám Pán Ježíš? Nenašli se!

Nepřestávejme vzdávat Pánu Bohu vděčnost a chválu. Sečtěme dary. Lidé jsou ztracení ve svém majetku, starostech či povinnostech. Nevrací se, aby poděkovali. Potřebujeme více než zdraví, potřebujeme spásu své duše. Tak to cítil ten desátý z uzdravených.

Po skončení odpolední slavnosti bylo pohoštění a dostatek občerstvení pro všechny přítomné.

Prožili jsme v Aši čtyři roky Božích zázraků, opakovaných Božích požehnání a darů milosti. Pán Bůh žehnal jiným, na jiných místech, abychom i my zde, skrze ně přijali požehnání. Buďme dobrými strážci vlastního domu, strážci Ducha svatého v nás. Mějme sílu odmítnout to, co od něho není. S vírou kráčejme a pracujme dál. Nebudeme sami. Pán Ježíš jde s námi, On to slíbil. Jsme svědky toho, že je pravda, co je napsáno v žalmu 147,14: On působí na tvém území pokoj, a moukou pšeničnou nasycuje tě.

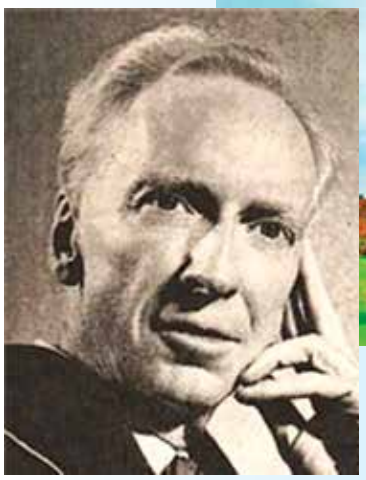

Choď na misiu alebo niekoho pošli!

Azda „najmisijnejší" pastor všetkých čias – Oswald Smith, ktorý založil a viedol tritisíc päťsto-členný zbor The People's Church v Toronte, vyslal počas svojho života do sveta 350 misionárov. Spolu s ďalšími členmi zboru vyzbierali 14 miliónov dolárov na podporu misie vo svete. Nie na stavbu vlastných zborových priestorov, ale na misiu v rôznych častiach sveta.

Ľudia v jeho zbore vedeli, že zbor ako celok, ale i jednotliví kresťania sa musia zaujímať o misiu. Oswald Smith často zdôrazňoval, že ak je niekto kresťanom, tak vzhľadom na príkaz Pána Ježiša z Marka 16, 15 má len dve možnosti: ísť na misiu alebo niekoho poslať.

Jeho zbor čoskoro zistil, že podporovanie misie vo svete je i pre cirkevný zbor zdrojom nesmierneho požehnania.

Ako pracovníčka misijnej organizácie si veľmi vážim každého ochotného darcu. Podporovatelia sa svojimi darmi podieľajú na šírení evanjelia medzi ľuďmi v našej krajine i v zahraničí.

Umožňujú misionárom, aby sa zvestovanie Dobrej správy stalo ich hlavnou pracovnou náplňou.

Keď Pán Boh niekoho povolá do služby na plný úväzok, nájde aj zdroje, ako zabezpečiť všetko potrebné. V krátkosti opíšem svoju vlastnú skúsenosť.

Pred časom som si uvedomila, že môjmu počítaču, ktorý už roky využívam pre prácu v Detskej misii, dochádza dych. Zdôverila som sa s tým nášmu riaditeľovi Michalovi Fraňovi. Dohodli sme sa na spôsobe zaobstarania nového počítača. Keďže Detská misia je financovaná z darov podporovateľov, aj kúpa počítača je závislá od tohto faktu. Michal mi navrhol, aby som oslovila konkrétnych ľudí a predložila im svoju potrebu. Pravdupovediac, príliš sa mi do toho nechcelo… Peniaze nie sú práve mojou obľúbenou témou. Michal predpokladal, že sa vyzbiera istá suma a potom počítač kúpime. Pri výške sumy som nebola natoľko optimistická ako on. Pochybovala som, že sa nájde toľko ochotných darcov – dnes v čase krízy…

Aké bolo moje prekvapenie, keď po niekoľkých týždňoch som pri pohľade na výpis z účtu zbadala, že sa vyzbierala oveľa väčšia suma…

Pán Boh našiel zdroje, ochotné ľudské srdcia, ktorým nie je ľahostajný osud detí a mladých ľudí na Slovensku.

Pán Boh nepovoláva každého kresťana, aby sa stal misionárom na plný úväzok. Ale každý veriaci sa má podieľať na nesení evanjelia – preto sme ešte stále na tejto zemi.

Niekto je misionárom alebo kazateľom a prináša ľuďom zvesť evanjelia priamo, iný sa modlí a myslí na pracovníkov „v prvej línii", ďalší zarába finančné prostriedky, aby nimi podporil tých, ktorí nesú Dobrú správu ďalej. Spôsoby, akými nás Pán Boh používa, sú rôzne.

Dôležité je, aby sme boli citliví na Božie volanie a odpovedali na výzvy, ktoré nám Pán Boh položí na srdce.

„Každý nech dá, ako si umienil v srdci, nie z neochoty alebo z prinútenia; lebo ochotného darcu miluje Boh" (2. Korintským 9, 7).

NOVÁ KNIHA

Bratr kazatel Richard Novák: „Vzpomínky z mého života"

Kniha obsahuje 295 stran textu, fotografie v příloze. Cena Kč 300,-. Knihu si můžete objednávat na telefonním čísle: 00420 - 491 521 969, nebo na adrese: Richard Novák, Pionýrská 363, 550 01 BROUMOV.

Chléb vezdejší

**Otče náš nebeský,
díky Ti za chléb náš vezdejší,
Tvá ruka nám ho na stůl přináší.**

**Díky Ti, nebeský Otče náš,
že jarní i podzimní déšť sesíláš,
podzim i zimu nám dáváš,
jaro i léto,
to obilí na poli potřebuje,
aby nám chléb na stole voněl,
i okoralá kůrka chleba chutnala.**

**Chléb náš vezdejší,
který nám dáváš,
jsou pole pšeničná, stromy ovocné,
i studánka malá,
kapky deště,
ranní rosa,
vánek větru.**

**Chléb náš vezdejší dej nám dnes,
byť ho nesl krkavec,
žena ze Sarepty Sidonské.
I v malé nádobce hojnost nám dáváš,
den co den sytit nás nepřestáváš.**

**V tom chlebu vezdejším
zdraví nám dáváš.
Nemoci dopouštíš,
co pro nás dobré je,
co životu prospěje,
jen Ty to víš.**

**Svůj pokoj nám dáváš,
svou láskou nás sytíš,
bez ní by chleba nebylo dost,
s Tvou láskou i v nouzi máme hojnost.**

Vlastimil Pospíšil

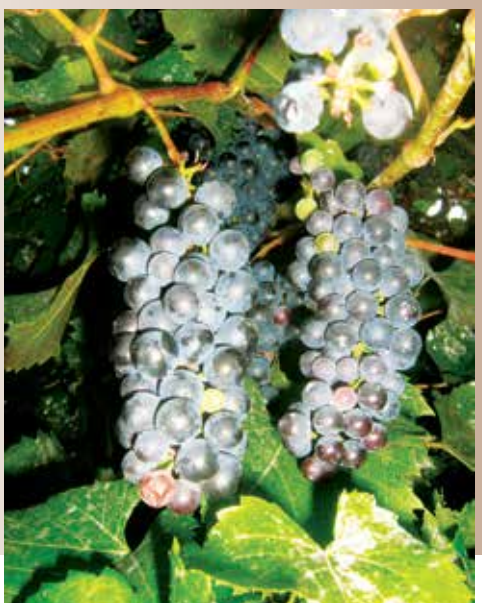

Fotografie publikované v tomto čísle sú zo zdrojov: www.christianphotos.net, BigPhoto, M. Horáčková a archív redakcie.